

Ministrstvo za gospodarstvo
Urad RS za varstvo konkurence

Letno poročilo 2006

KAZALO

KAZALO	.....	I
1	NAGOVOR DIREKTORJA	1
2	ORGANIZACIJA IN DELO URADA.....	3
2.1	<i>Zaposleni</i>	3
2.1.1	Izobraževanje zaposlenih.....	5
2.2	<i>Dejavnosti urada</i>	5
2.2.1	Kako delo urada ocenjujejo uporabniki	6
3	SISTEM VARSTVA KONKURENCE.....	8
3.1	<i>Upravni postopek</i>	8
3.1.1	Omejevalna ravnanja	8
3.1.2	Koncentracije	9
3.2	<i>Prekrškovni postopek</i>	10
4	IZVAJANJE ZAKONODAJE.....	12
4.1	<i>Omejevalna ravnanja</i>	13
4.1.1	ZBS.....	14
4.1.2	DDD Koper in ZZV Maribor	15
4.1.3	Slopak.....	15
4.1.4	Splošni pogoji delovanja slovenskega knjižnega trga	16
4.1.5	Zdravilišča.....	17
4.1.6	Zaveze Mobitel.....	17
4.2	<i>Koncentracije</i>	18
4.2.1	Europlakat.....	18
4.2.2	GEN-I.....	19
4.2.3	UPC Telemach.....	21
4.3	<i>Prekrški</i>	22
5	DRUGE DEJAVNOSTI URADA	24
5.1	<i>Izvajanje Zakona o dostopu do informacij javnega značaja v uradu v letu 2006</i>	24
5.1.1	Informacija javnega značaja – temeljna človekova pravica.....	24
5.1.2	Zahteve za posredovanje in ponovno uporabo informacij javnega značaja, naslovljene na urad v letu 2006	25
5.1.3	Katalog informacij javnega značaja.....	25
5.1.4	Priprava letnega poročila o izvajanju ZDIJZ.....	26
5.2	<i>Svetovalna dejavnost</i>	26
5.2.1	Posvet o svobodnih poklicih.....	26
5.3	<i>Zakonodajne dejavnosti</i>	27
5.4	<i>Dejavnosti v okviru ECN</i>	28
5.5	<i>Mednarodne dejavnosti</i>	28
6	LETO 2007.....	29

1 NAGOVOR DIREKTORJA

Značilnost majhnih ekonomskih sistemov je medsebojna kapitalska in interesna prepletenost, dostikrat nujnost povezovanja zaradi doseganja ekonomije obsega in s tem večje konkurenčnosti, lahko pa se taki sicer povsem legitimni nameni v določenih primerih sprevržejo v željo po obvladovanju trga na način, ki je zakonsko nedopusten, na način, ki z omejevanjem konkurence na trgu slabi konkurenčnost, inovativnost in razvoj posameznega podjetja, panoge in gospodarstva kot celote.

V letu 2006 je bila dejavnost Urada za varstvo konkurence poleg izvajanja z zakonom predpisanih nalog odkrivanja (in tudi sankcioniranja) omejevalnih ravnanj ter nadzora nad koncentracijami usmerjena v dejavnost, katere glavni namen je, da neformalno pripomore k zavedanju o potrebi po večji stopnji konkurence, postopni ukinitvi ovir za vstop na trg in s tem k vzpostavitvi primernejših pogojev za razvoj konkurence predvsem na področju t. i. »svobodnih poklicev«. V ta namen je bil organiziran poseben posvet, ki je pomemben prispevek v obširnem sklopu dogajanj, katerih cilj je, da določene storitve, povezane z izpolnjevanjem posebnih pogojev, postanejo konkurenčnejše, manj odvisne od morebitnih zakonskih omejitev in bolj odprte za inovativnost pri ponudbi, kar potrošniku daje večjo možnost izbire ter omogoča ugodnejše razmerje med ceno in kakovostjo. Tovrstna dejavnost urada, tako imenovana Competition Advocacy oziroma izdajanje neobvezujočih mnenj, se je že v preteklosti izkazala kot koristna in pomembna in bo tudi v prihodnje pomemben del dejavnosti.

Kot je razvidno iz poročila, zajema kontrola koncentracij največji del operativnih dejavnosti urada. V primerjavi s prejšnjimi leti je bilo sicer več popolnih priglavitve, vendar pa nepopolne priglavitve, dopolnjevanje vlog in dostikrat nedostopnost informacij, slaba odzivnost na anketne vprašalnike in tudi pasivnost strank podaljšujejo postopke, dodatno pa obremenjujejo tudi urad in stranke; s tem je učinkovitost manjša, kot bi si vsi skupaj želeli.

Odkrivanje in preprečevanje omejevalnih sporazumov in zlorab prevladujočega položaja sta seveda temeljni cilj delovanja urada. Statistično gledano je bil urad v letu 2006 uspešen, saj je pet končanih postopkov oziroma ugotovljenih kršitev na tem področju dober rezultat, vendar pa se je treba vprašati, koliko je še kršitev, ki bi bile lahko odkrite, če bi bil zakonski okvir primernejši (predvsem v zvezi s sankcioniranjem), če bi institucije delovale učinkoviteje in ob ustrezno višji stopnji konkurenčne in pravne kulture.

Urad je v letu 2006 začel delovati tudi kot prekrškovni organ in izrekal tudi sankcije, kot jih predpisuje zakon. Za nadaljnji razvoj bodo zelo pomembne odločitve sodišč v zvezi z odločbami o prekrških, saj bo tako dosti jasnejše, kakšen odnos bo imela država do kršitev zakonodaje s področja varstva konkurence. V preteklosti se je žal ustvarila praksa, da sodišča omejevalnih sporazumov in zlorab prevladujočega položaja niso sankcionirala ne glede na primerjalno precej nizke kazni.

V zvezi z omejevalnimi sporazumi je treba poudariti, da so bili v treh primerih to sklepi podjetniških združenj. Tovrstna praksa je bila tudi v preteklosti pogosta, vendar pa se je treba posebej vprašati, kakšni sta pri tem vloga in odgovornost posameznih zbornic in združenj.

Čeprav že od vstopa v Evropsko unijo urad lahko vodi postopke na obeh pravnih podlagah, po notranji zakonodaji in evropskem pravnem redu, je bilo v postopku, ki je potekal v zvezi z zlorabo prevladujočega položaja, prvič ugotovljeno, da tako ravnanje pomeni kršitev 10. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence in 82. člena Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Glede na to, da je slovenski trg del enotnega evropskega trga, na katerem veljajo enaka pravila igre, je v prihodnje pričakovati več takih primerov, zakonski okvir pa bo moral zagotoviti tudi primerjalno enake standarde, predvsem kaznovanje.

Posebej kaže omeniti sodelovanje v evropski mreži organov za varstvo konkurence (European Competition Network) in v svetovalnih odborih pri sprejemanju odločitev Evropske komisije, pa tudi v drugih oblikah mednarodnega sodelovanja. Pri tem gre ne samo za možnost sooblikovanja odločitev, temveč tudi za doseganje višje profesionalne usposobljenosti, kar se kaže pri delu.

Urad opravlja naloge, kot jih določa zakonodaja, vendar pa se pri tem ne more postaviti v položaj (pre)pomembnosti, zato nas mora še kako zanimati, kakšno je mnenje strank o našem delu. Zaradi tega smo izvedli anketo, katere izsledki nam morajo biti pomembno vodilo pri našem delu v prihodnjih letih.

Analiza delovanja in tudi ankete strank dajejo nekatere jasne usmeritve za delo v prihodnje, pa tudi za nujno potrebne spremembe. Tako bo treba ustrezno spremeniti zakonodajo, da bi se zagotovila večja učinkovitost, posvetiti večjo pozornost odkrivanju omejevalnih ravnanj, spremljati občutljiva področja liberaliziranih sektorjev, predvsem pa zagotoviti ustrezno kadrovske zasedbo. Le tako bo lahko učinkovito varstvo konkurence pripomoglo k večji konkurenčnosti sistema kot celote in delovalo za doseganje ciljev lizbonske strategije.

ANDREJ PLAHUTNIK
Direktor

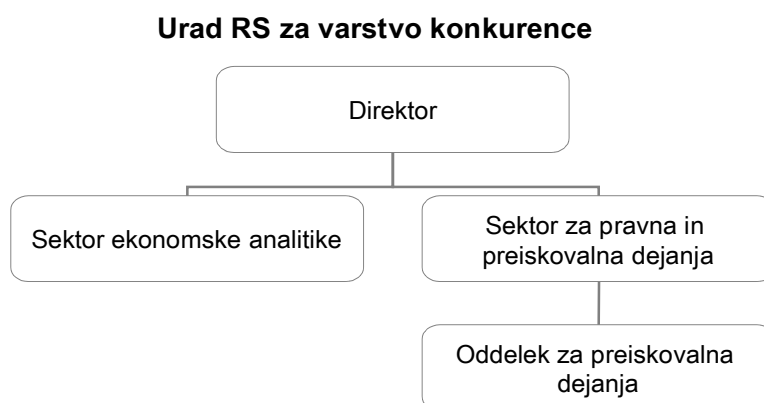
2 ORGANIZACIJA IN DELO URADA

Urad RS za varstvo konkurence (v nadaljevanju: urad) je bil ustanovljen 21. oktobra 1994. Organiziran je kot organ v sestavi Ministrstva za gospodarstvo, vendar je pri opravljanju nalog varovanja konkurence samostojen in neodvisen. Sedež urada, kamor se je preselil konec leta 2006, je Kotnikova 28/I v Ljubljani. Vodi ga direktor g. Andrej Plahutnik, univ. dipl. pravnik.

Urad RS za varstvo konkurence
Kotnikova 28/I
1000 Ljubljana, Slovenija
www.uvk.gov.si
e-naslov: uvk.mg@gov.si

V uradu sta organizirana dva sektorja, in sicer sektor ekonomske analitike ter sektor za pravna vprašanja in preiskovalna dejanja, v katerem je organiziran tudi oddelek za preiskovalna dejanja (glej sliko 1).

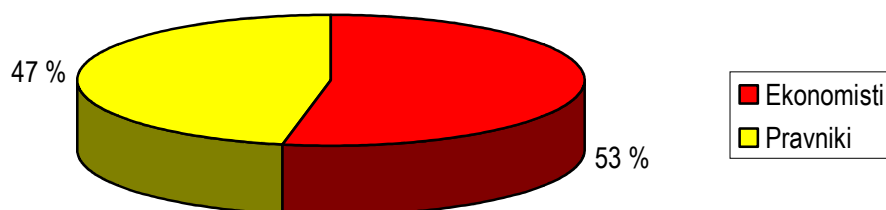
Slika 1: Organigram urada

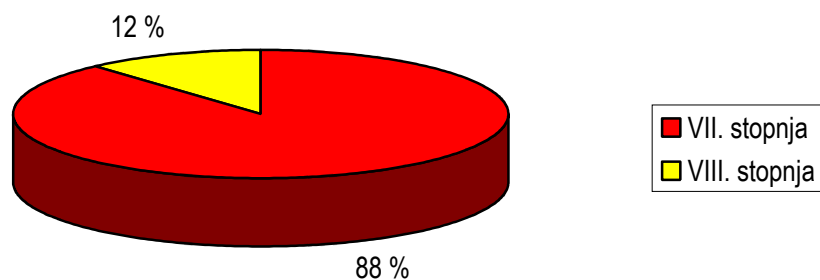
2.1 Zaposleni

Na uradu je bilo v letu 2006 zaposlenih 17 oseb, ki so pooblašene za vodenje postopkov (v nadaljevanju: uradne osebe), in trije pripravniki, od katerih je po poteku pripravniške dobe eden dobil zaposlitev na uradu. Glede na izobrazbeno strukturo uradnih oseb (glej graf 1) je v uradu zaposleno približno enako število pravnikov in ekonomistov. Vse uradne osebe imajo univerzitetno izobrazbo, dve tudi magisterij (glej graf 2). Za administrativno podporo skrbi ena oseba, sicer pa je urad vezan na glavno pisarno Ministrstva za gospodarstvo.

Graf 1: Izobrazbena struktura uradnih oseb (na dan 31. 12. 2006)

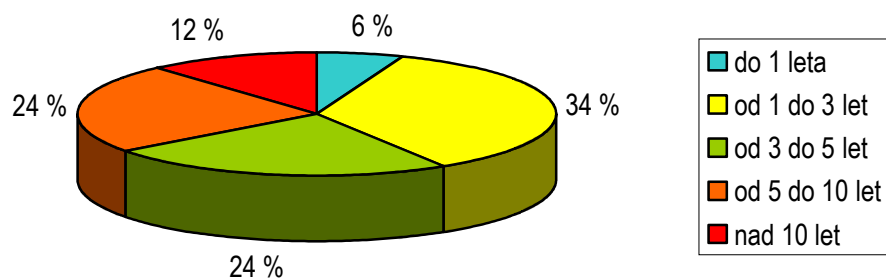

Graf 2: Število uradnih oseb glede na stopnjo izobrazbe (na dan 31. 12. 2006)

Glede na dolžino delovne dobe je največji delež uradnih oseb na uradu zaposlenih od 1 do 3 let (glej graf 3). Od ustanovitve urada je tako na uradu poleg direktorja zaposlena samo še ena oseba. Zaradi neprimerne finančne in organizacijske ureditve se urad srečuje s težavami pri zaposlovanju.

Graf 3: Število uradnih oseb glede na dolžino delovne dobe na uradu (na dan 31. 12. 2006)

2.1.1 Izobraževanje zaposlenih

Za izobraževanje zaposlenih je poskrbljeno v okviru izobraževalnih kolegijev znotraj urada in na zunanjih seminarjih. Poleg obvezne udeležbe za novozaposlene na seminarjih za opravljanje izpitov za vodenje postopkov po Zakonu o splošnem upravnem postopku¹ (v nadaljevanju: ZUP) in Zakonu o prekrških² (v nadaljevanju: ZP-1) so se zaposleni v letu 2006 udeležili tudi drugih seminarjev doma in v tujini, ki so povezani z delom urada.

Tako so se zaposleni v Sloveniji udeležili:

- seminarja o Uredbi o upravnem poslovanju,
- seminarja o Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja,
- dnevov prekrškovnega prava,
- strokovnega izpopolnjevanja na Banki Slovenije (plačilni sistemi).

Izobraževanje v tujini pa je vključevalo udeležbo na:

- izobraževanju CECI o korektivnih ukrepih,
- izobraževanju o koncentracijah (EU),
- delavnici ICN o kartelih.

Uslužbenki urada sta se v letu 2006 udeležili izpopolnjevanja pri Evropski komisiji (v nadaljevanju: Komisija), Generalnem direktoratu za konkurenco v Bruslju. Obiskovali sta seminarje in dejavno sodelovali na izbranih oddelkih Generalnega direktorata za konkurenco. S tem sta spoznali teoretični in praktični vidik dela Komisije na področju varstva konkurence. Seminarji so se dotaknili predvsem teh tem: osnove konkurenčnega prava Evropske unije, vodenje postopkov na področju antitrusta, vodenje postopkov ob kršitvi 81. in 82. člena Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti³ (v nadaljevanju: Pogodba o ES), sodelovanje Komisije z nacionalnimi organi (organi za varstvo konkurence in sodišči), vodenje postopkov pri kartelnih sporazumih in izvajanje zakonodaje na področju koncentracij.

2.2 Dejavnosti urada

V letu 2006 je urad največ časa namenil izvajanju zakonodaje, kar je razvidno iz grafa 4. Med drugimi dejavnostmi, ki jih izvaja urad, bi lahko omenili še svetovanje strankam in izdajanje neobvezujočih mnenj (Competition Advocacy), opravljanje analiz trga in izvajanje določb Zakona o dostopu do informacij javnega značaja⁴ (v nadaljevanju: ZDIJZ). Izvajanje zakonodaje zajema ugotavljanje kršitev v upravnem in prekrškovnem postopku.

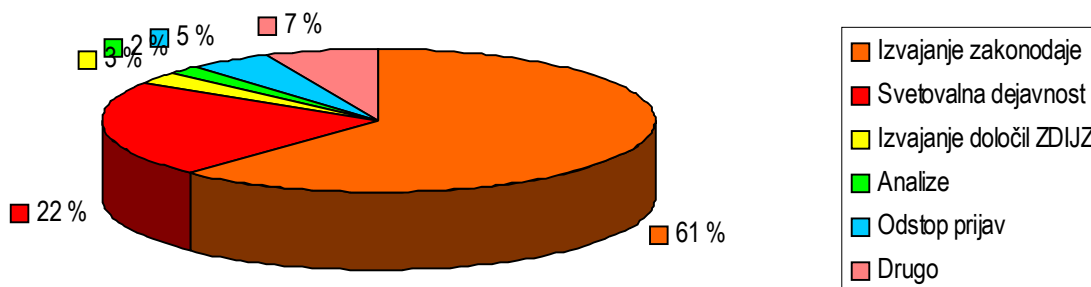
¹ Uradni list RS, št. 80/99, 70/00, 52/02, 73/04, 119/05 in 105/06- ZUS-1.

² Uradni list RS, št. 7/03 in nasl.

³ Uradni list RS – MP, št. 3/04.

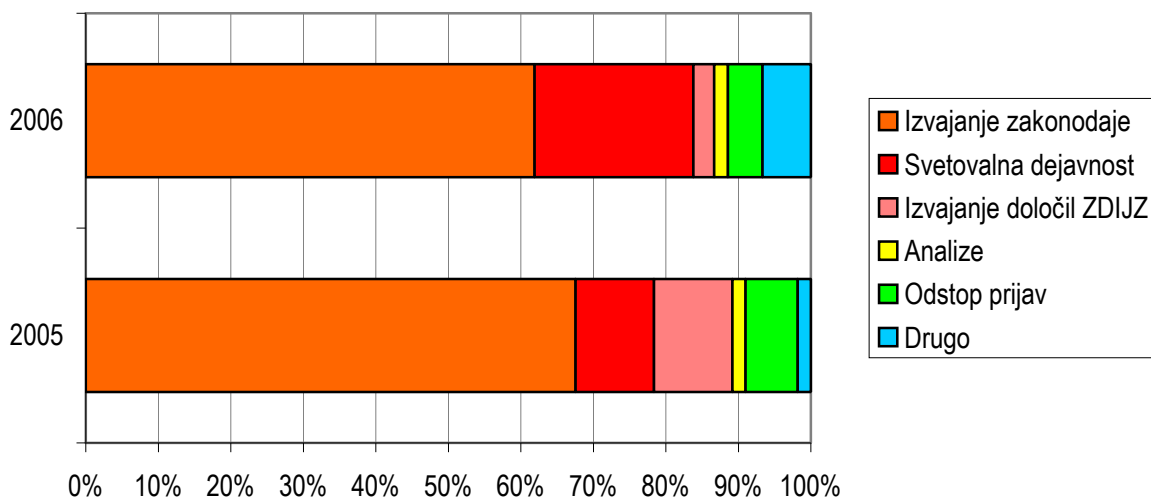
⁴ Uradni list RS, št. 51/06 – UPB2, in 117/06.

Graf 4: Dejavnosti urada v letu 2006

Podatki v grafu 5 nakazujejo, da se je leta 2006 v primerjavi s predhodnim letom zmanjšal delež časa, ki ga urad nameni izvajanju zakonodaje, povečal pa se je delež časa, ki ga urad nameni izvajanju svetovalne dejavnosti. Znižal se je tudi delež prijav, ki jih urad zaradi nepristojnosti odstopi drugim organom, pri čemer daleč največji delež tako odstopljenih prijav odpade na Tržni inšpektorat RS. Zmanjšalo se je tudi število zahtev za dajanje informacij javnega značaja.

Graf 5: Primerjava dejavnosti urada v letih 2005 in 2006

2.2.1 Kako delo urada ocenjujejo uporabniki

Urad je opravil anketo med strankami, ki so bile v letu 2006 udeležene v postopkih pred uradom. Namen ankete z naslovom Ocena dela Urada RS za varstvo konkurence v letu 2006 je bil ugotoviti zadovoljstvo strank z dejavnostjo urada ter pridobiti predloge in pripombe, ki bi omogočili izboljšanje naših storitev. Stranke so posamezno dejavnost lahko ocenile z ocenami: 5 (zelo dobro), 4 (dobro), 3 (povprečno), 2 (slabo) in 1 (zelo slabo).

Urad je poslal ankete 53 naslovnikom in prejel skupno 29 odgovorov. Na podlagi omejenega števila prejetih odgovorov ugotavlja, da znaša skupna povprečna ocena dela urada v letu 2006 4,14. To

pomeni, da je bilo delo urada ocenjeno z oceno »dobro«. Posamezne povprečne ocene po ocenjevanih dejavnostih so razvidne iz spodnje preglednice.

Preglednica 1: Povprečne ocene dela urada po posameznih dejavnostih

Dejavnost	Povprečna ocena
dostopnost in razumljivost splošnih informacij	4
možnost pridobiti informacije v zvezi s postopki	4,2
nepristransko in pravno pravilno obravnavanje zadev	4,2
hitrost obravnavanja zadev	3,6
spoštovanje zaupnosti v postopku	4,5
dostopnost uradnih oseb	4,4
strokovnost uradnih oseb	4,2
razumevanje stališč strank in obravnavanega sektorja	4
pravilnost in razumljivost izdanih odločb	4,1

V drugem delu ankete so stranke navedle zlasti pripombe in predloge, ki se nanašajo na objavo določenih podatkov na spletni strani urada, in sicer:

- objava odločb brez zaupnih podatkov;
- objava mnenj oziroma prakse v zvezi z določitvijo upoštevnihi trgov;
- objava člankov in prispevkov s področja varstva konkurence;
- objava raznih vzorcev za pomoč strankam v postopku pred uradom.

Zaradi majhnega števila prejetih odgovor je težko realno oceniti delo urada, iz rezultatov ankete pa izhaja, da imajo stranke največ pripomb zaradi dolgotrajnosti postopkov pred uradom.

3 SISTEM VARSTVA KONKURENCE

Varstvo konkurence je določeno kot ustavna kategorija v tretjem odstavku 74. člena Ustave RS, ki prepoveduje dejanja, ki v nasprotju z zakonom omejujejo konkurenco.

Materialne določbe o varstvu konkurence so urejene v Zakonu o preprečevanju omejevanja konkurence⁵ (v nadaljevanju: ZPOmK) in Uredbi o skupinskih izjemah.⁶ Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo pa se uporabljajo na območju Republike Slovenije tudi pravila skupnosti, in sicer 81. in 82. člen Pogodbe o ES glede omejevalnih ravnanj in uredba 139/2004 za koncentracije.⁷

Varovanje konkurence se zagotavlja v upravnem in prekrškovnem postopku pred uradom ter civilnem in kazenskem postopku pred sodiščem. Če se kršijo konkurenčna pravila Skupnosti, pa je pristojna tudi Komisija. Organi, pristojni za varstvo konkurence, so tako: urad, Komisija in sodišča.

3.1 Upravni postopek

V upravnem postopku je urad po določbah ZPOmK pristojen za preiskovanje omejevalnih ravnanj, tj. morebitnih kršitev 5. in 10. člena ZPOmK oz. 81. in 82. člena Pogodbe o ES, ki določajo prepoved omejevalnih sporazumov in prepoved zlorabe prevladujočega položaja, ter za presojo skladnosti koncentracij (11. do 13. člen ZPOmK).

Postopek odločanja urada v upravnem postopku je urejen v VI. delu ZPOmK, pri čemer se v skladu z drugim odstavkom 18. člena ZPOmK subsidiarno uporablja ZUP.

3.1.1 Omejevalna ravnanja

Postopek pred uradom se začne z obligatornim sklepom o uvedbi postopka, in sicer se lahko začne po uradni dolžnosti (kadar urad izve za okoliščine, iz katerih izhaja verjetnost kršitev določb ZPOmK) ali na zahtevo stranke (če ta v vlogi izkaže pravni interes za izvedbo postopka in če iz njene vloge izhaja verjetnost kršitve določb ZPOmK). Izvleček sklepa o uvedbi postopka se objavi v Uradnem listu RS in v 30 dneh od njegove objave lahko svojo udeležbo v postopku prijavi vsaka fizična ali pravna oseba, ki izkaže pravni interes. Po opravljenem preiskovalnem postopku urad izda odločbo, ki se vroči vsem udeležencem postopka, njen izrek pa se objavi v Uradnem listu RS. Sodno varstvo zoper odločbe urada, ki so dokončne, se zagotavlja v upravnem sporu. Če pa je bila z dejanji, ki so po ZPOmK nedopustna, komu storjena škoda, sme ta zahtevati odškodnino po pravilih obligacijskega prava.

Kadar imajo omejevalna ravnanja podjetij dejanski ali potencialni vpliv na trgovanje med državami članicami in postopek vodi urad,⁸ mora ta poleg notranjega konkurenčnega prava uporabiti tudi pravo Skupnosti. Omejevalna ravnanja, ki imajo lahko znaten vpliv na trgovanje med državami članicami, se tako lahko prijavijo nacionalnemu uradu za varstvo konkurence ali Komisiji. Če se uvede postopek pri organih v več državah članicah v zvezi z istim omejevalnim ravnanjem, lahko posamezen organ prekine postopek oziroma zavrže prijavo na podlagi dejstva, da drug organ že obravnava primer. Tudi Komisija lahko zavrže prijavo iz istega razloga. Opozoriti je treba tudi na to, da nacionalni sodni organi, kadar odločajo o omejevalnem ravnanju po 81. ali 82. členu Pogodbe o ES, o katerem je že odločila Komisija, ne morejo sprejeti nasprotnih odločb od tiste, ki jo je že sprejela Komisija. Razmejitve pristojnosti in

⁵ Uradni list RS, št. 56/99, 37/04 in 40/07.

⁶ Uradni list RS, št. 69/02, 109/02 in 6/03-popr.

⁷ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. 1. 2004 o nadzoru koncentracij podjetij.

⁸ Pristojnost odločati po 81. in 82. členu Pogodbe o ES imajo tudi nacionalni sodni organi.

način sodelovanja nacionalnih uradov za varstvo konkurence in Komisije je opredelila uredba št. 1/2003.⁹

3.1.2 Koncentracije

Za postopke pri koncentracijah se poleg opisanih splošnih pravil postopka uporabljajo nekatera posebna procesna pravila. Postopek se tu začne na podlagi priglasitve, ki se opravi na posebnem obrazcu za priglasitev koncentracije podjetij.¹⁰ Seveda lahko urad začne postopek tudi po uradni dolžnosti.

Obveznost priglasitve koncentracije pri uradu nastopi, ko sta po ZPOmK izpolnjena dva pogoja, in sicer pravni in vsaj en ekonomski. Po prejemu priglasitve urad opravi predhodni pregled. Če ni izkazan resen sum o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence, mora urad v 30 dneh izdati odločbo o soglasju. V nasprotnem primeru izda urad sklep o začetku postopka in se rok za sprejetje odločitve o skladnosti koncentracije podaljša za 90 dni. Če se ugotovi, da priglašena koncentracija ni podrejena presoji, urad o tem izda odločbo. Po izdaji sklepa o začetku postopka lahko urad podjetjem, ki so vključena v koncentracijo, in pristojnim organom odredi, da zadržijo izvajanje koncentracije vse do izdaje odločbe.

Obveznost priglasitve koncentracije uradu nastopi:

- če operacija pomeni koncentracijo (pravni pogoj),
- če udeleženci koncentracije (skupaj s povezanimi podjetji) v zadnjih dveh letih v vsakem letu presežejo prag osmih milijard tolarjev skupnega letnega prometa na slovenskem trgu (ekonomski pogoj) ali
- če udeleženci koncentracije (skupaj s povezanimi podjetji) ustvarijo za več kot 40 % prodaj, nakupov ali drugih transakcij na znatnem delu slovenskega trga s proizvodi ali storitvami, ki so predmet transakcije ali z njihovimi substituti (ekonomski pogoj).

Določene posebnosti veljajo tudi glede udeležencev postopka, saj zakon izrecno določa, da v postopkih, ki se nanašajo na koncentracije bank, hranilnic in drugih finančnih organizacij, kot udeleženec v postopku sodeluje Banka Slovenije, pri tistih, ki se nanašajo na koncentracijo zavarovalnic, pa Ministrstvo za finance. Gre za t. i. zakonite udeležence, ki jim zaradi te določbe ni treba posebej prijavljati udeležbe v postopku in izkazovati pravnega interesa, tako kot morajo to storiti druge pravne in fizične osebe. Ta posebnost je predvidena tudi v postopkih, ki se nanašajo na koncentracije izdajateljev medijev in operaterjev, saj kot udeleženec v postopku sodeluje Ministrstvo za kulturo, pri tistih, ki se nanašajo na izdajatelje radijskih in televizijskih programov, pa tudi Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije.¹¹

Koncentracije z razsežnostjo Skupnosti se praviloma presojajo na ravni Skupnosti in o njih v celoti odloča Komisija, koncentracije, ki takšnega vpliva nimajo, pa lahko presoja nacionalni organ.

⁹ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz 81. in 82. člena Pogodbe o ES.

¹⁰ Uredba o vsebini in zahtevanih elementih obrazca za priglasitev koncentracije podjetij (Uradni list RS, št. 4/00)

¹¹ 62. člen Zakona o medijih (uradno prečiščeno besedilo, ZMed-UPB1, Uradni list RS, št. 110/06).

Pogoja za nastop obveznost priglasitve Komisiji:

- skupni letni promet udeležencev koncentracije na svetovnem trgu presega prag 5 milijard evrov,
- skupni letni promet vsakega od vsaj dveh udeležencev na trgu Skupnosti presega prag 250 milijonov evrov, razen če vsako od udeleženih podjetij ustvari več kot dve tretjini svojega skupnega prometa na trgu Skupnosti v eni in isti državi članici.

Če koncentracija ne dosega omenjenih pragov, se kljub temu šteje za koncentracijo z razsežnostjo Skupnosti, kadar so izpolnjeni ti pogoji:

- vsa udeležena podjetja na svetovnem trgu ustvarijo več kakor 2500 milijonov evrov skupnega prometa,
- vsa udeležena podjetja v vsaki od vsaj treh držav članic skupno ustvarijo več kakor 100 milijonov evrov skupnega prometa,
- vsako od vsaj dveh udeleženih podjetij v vsaki od treh držav članic ustvari več kakor 25 milijonov evrov skupnega prometa,
- skupni promet na trgu Skupnosti vsakega od vsaj dveh udeleženih podjetij presega 100 milijonov evrov, razen če vsako od udeleženih podjetij ustvari več kot dve tretjini svojega skupnega prometa na trgu Skupnosti v eni sami državi članici.

Podjetja lahko pred priglasitvijo koncentracije z razsežnostjo Skupnosti z utemeljeno vlogo obvestijo Komisijo, da posamezna koncentracija bistveno vpliva na konkurenco v državi članici, ki ima vse lastnosti samostojnega trga. Komisiji lahko zato predlagajo, da koncentracijo v celoti ali delno obravnava ta država članica. Poleg tega lahko podjetja pred priglasitvijo koncentracije pristojnemu organu države članice z utemeljeno vlogo obvestijo Komisijo, naj koncentracijo, ki sicer nima razsežnosti Skupnosti, pregleda Komisija pod pogojem, da jo je treba priglasiti v najmanj treh državah članicah.

Komisija lahko z odločbo napoti priglašeno koncentracijo na pristojne organe zadevne države članice, če država članica po prejemu kopije priglasitve obvesti Komisijo, da:

- koncentracija pomeni nevarnost, da bo bistveno vplivala na konkurenco na trgu v tej državi članici, ki ima vse značilnosti samostojnega trga, ali
- koncentracija vpliva na konkurenco na trgu v tej državi članici, ki ima vse značilnosti samostojnega trga in ne predstavlja znatnega dela skupnega trga.

Če Komisija meni, da obstajata samostojni trg in navedena nevarnost, lahko sama obravnava primer ali zadevo delno ali v celoti predloži pristojnim organom zadevne države članice zaradi uporabe notranje zakonodaje o konkurenci te države. Če meni drugače, sprejme o tem odločbo, ki jo naslovi na to državo članico, in primer obravnava sama.

Če koncentracija vpliva na konkurenco na samostojnem trgu na ozemlju države članice, ki ne predstavlja znatnega dela skupnega trga, Komisija primer, ki se nanaša na ta samostojni trg, v celoti ali delno predloži pristojnemu organu te države članice, če meni, da je ta samostojni trg ogrožen.

3.2 Prekrškovni postopek

Urad je s 1. 1. 2005 postal prekrškovni organ in je kot tak po ZP-1 pristojen za odločanje o prekrških, določenih v ZPOMK. Po novi ureditvi izda odločbo o prekršku v t. i. hitrem postopku, v kateri lahko

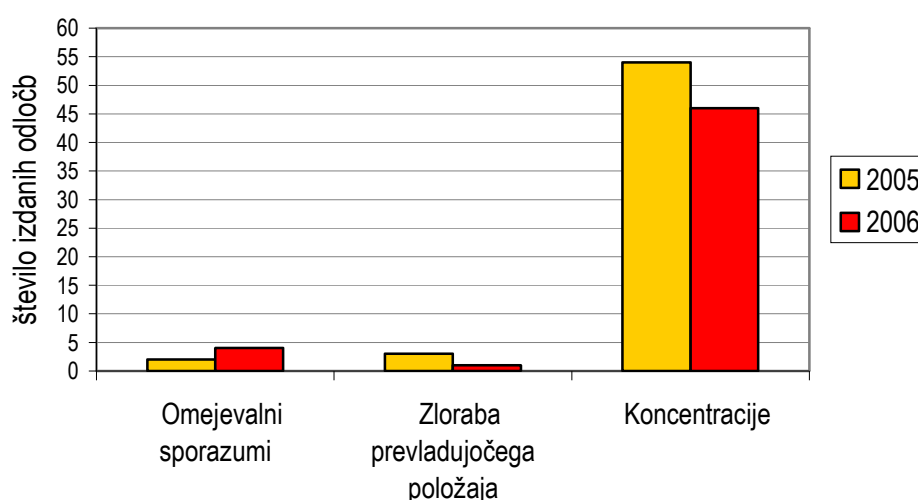
naloži globo kršitelju, ki sklene sporazum o omejevanju konkurence, zlorabi prevladujoč položaj na trgu ali ne priglasí uradu nameravane koncentracije oziroma je ne priglasí pravočasno. Pred izdajo odločbe o prekršku mora urad kršitelja pisno obvestiti o prekršku in ga poučiti, da se lahko pisno izreče o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška v 5 dneh od prejema obvestila. Zoper odločbe urada je zagotovljena pravica do sodnega varstva pred okrajnim sodiščem.

4 IZVAJANJE ZAKONODAJE

Večino svojega časa nameni urad izvajanju zakonodaje, torej ugotavljanju kršitev določb ZPOmK in skladnosti priglašениh koncentracij v upravnih postopkih ter izvajanju pooblastil po ZP-1 v prekrškovnem postopku.

Večji del izvajanja zakonodaje zajema ugotavljanje skladnosti priglašениh koncentracij. V letu 2006 je bilo izdanih 51 odločb, od tega 46 v postopku ugotavljanja skladnosti koncentracij in 5 v postopku ugotavljanja omejevalnih ravnanj. V primerjavi z letom 2005 tako ni bilo večjih odstopanj (glej graf 6).

Graf 6: Primerjava dejavnosti v zvezi z izvajanjem zakonodaje v letih 2005 in 2006 – izdane odločbe

ZPOmK ne vsebuje izrecnih določb o rokih za izdajo odločb pri ugotavljanju omejevalnih ravnanj, medtem ko sta za sprejetje odločitev o skladnosti koncentracij predpisana 30- oz. 90-dnevni rok. Urad je tako pri koncentracijah vezan na zakonsko določen rok 30 dni za izdajo odločbe oziroma sklepa o uvedbi postopka ter nadaljnjih 90 dni za odločitev v uvedenem postopku.

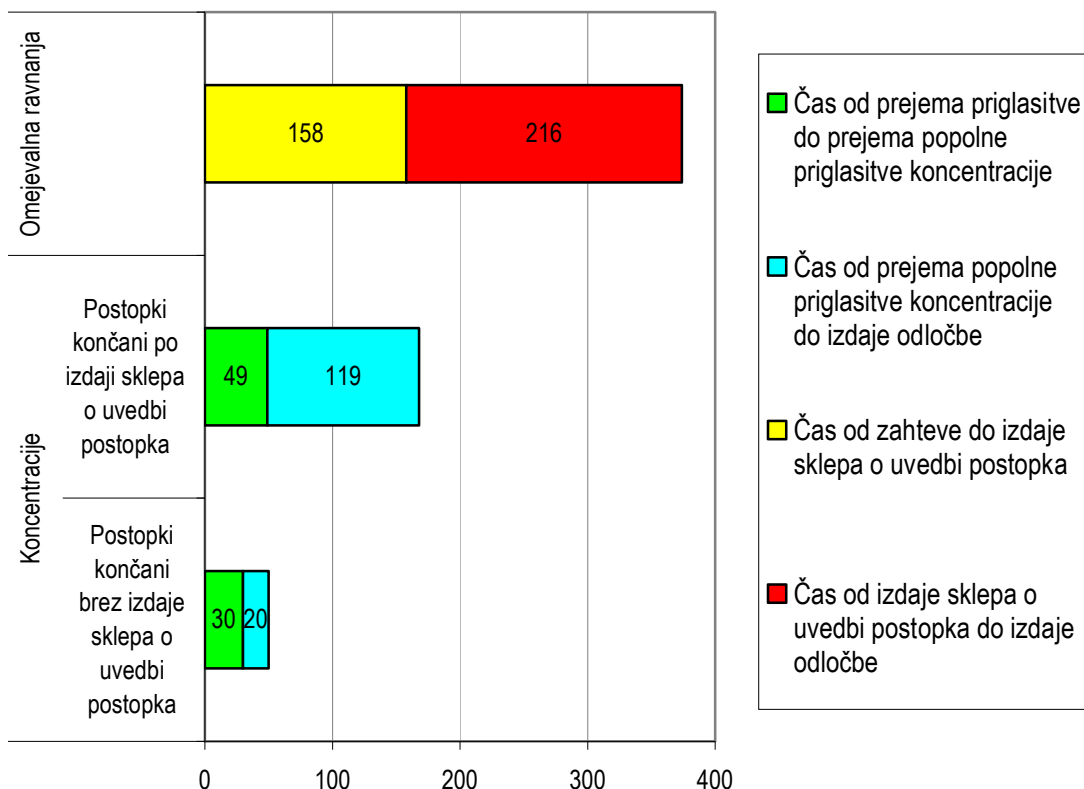
Pri koncentracijah, pri katerih ni izdan sklep o uvedbi postopka, preteče v povprečju 30 dni od priglasitve koncentracije do popolne priglasitve in 20 dni od popolne priglasitve do izdaje odločbe. Pri koncentracijah, pri katerih je bil izdan sklep o uvedbi postopka, so ta obdobja nekoliko daljša, v povprečju preteče 49 dni od priglasitve do popolne priglasitve koncentracije in nadaljnjih 119 dni do izdaje odločbe, medtem ko od popolne priglasitve do izdaje sklepa o uvedbi postopka preteče v povprečju 10 dni (glej graf 7).

Pri omejevalnih ravnanjih so postopki nekoliko daljši zaradi same narave zadev. Od datuma prijave do uvedbe postopka preteče v povprečju 158 dni, od uvedbe postopka do izdaje odločbe pa nadaljnjih 216 dni (glej graf 7).

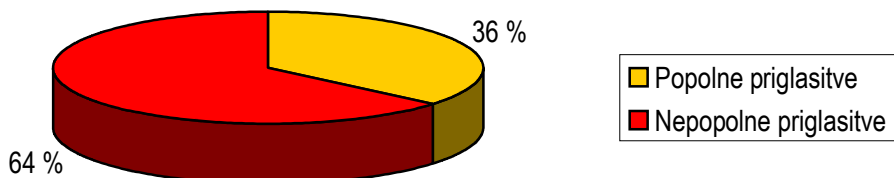
Na daljše trajanje postopkov o koncentracijah vpliva tudi to, da je 64 % prejetih priglasitev nepopolnih (glej graf 8). Tu gre za priglasitve, ki ne vsebujejo elementov, določenih v Uredbi o vsebini in zahtevanih elementih obrazca za priglasitev koncentracije podjetij.¹² Urad o priglašeni koncentraciji ne more odločati, dokler ne pridobi vseh podatkov, v praksi pa to pomeni, da mora večkrat pozvati priglasitelje, naj priglasitev dopolnijo, ter da se zaradi tega postopek odločanja občutno podaljša.

¹² Uradni list RS, št. 4/00.

Graf 7: Trajanje postopkov pred uradom (v dneh)

Graf 8: Priglasitev koncentracij

4.1 Omejevalna ravnanja

Omejevalna ravnanja, ki jih urad ugotavlja, so: omejevalni sporazumi, sklepi podjetniških združenj ali usklajena ravnanja (5. člen ZPOmK oz. 81. člen Pogodbe o ES) in zlorabe prevladujočega položaja (10. člen ZPOmK oz. 82. člen Pogodbe o ES).

V letu 2006 je bilo izdanih 5 odločb, v katerih so bile v štirih primerih ugotovljene kršitve 5. člena ZPOmK in v enem primeru kršitev 10. člena ZPOmK. Med kršitvami 5. člena še vedno izstopajo sklepi podjetniških združenj, saj je šlo za tako obliko omejevanja v kar treh od štirih ugotovljenih kršitvah, pri četrti kršitvi pa za dogovarjanje pri nastopanju v postopku javnih naročil – t. i. *bid rigging*.

Razlog, da večino ugotovljenih kršitev pomenijo sklepi podjetniških združenj, je najbrž treba iskati v tem, da je take kršitve lažje odkriti in dokazati, saj gre za dogovore, ki so velikokrat sprejeti v formalni obliki in javno dostopni. Kaže pa, da so pravila konkurence pri nas premalo poznana ali pa prenizke globe nimajo vpliva generalne prevencije na mogoče kršitelje.

Edini primer zlorabe, ki se je zaključil v letu 2006, je bil tudi prvi primer, pri katerem so bila uporabljena pravila Skupnosti in ugotovljena kršitev 82. člena Pogodbe o ES (primer Slovak). V letu 2006 je bil pred uradom začet še en postopek ugotavljanja kršitev 82. člena, ki pa v letu 2006 še ni bil končan.

V letu 2006 je potekel rok za prvo poročilo o izpolnjevanju zavez, ki jih je urad sprejel v postopku zoper podjetje Mobitel.

Med pooblastili, ki jih ima urad pri ugotavljanju omejevalnih ravnanj, je pomembna njegova pravica, da izvede preiskavo v podjetjih. Gre za možnost, ki jo v praksi redko uporabi. V letu 2006 je izvedel preiskavo v podjetjih pri ugotavljanju omejevalnega ravnanja v primeru DDD Koper in ZZV Maribor.

V nadaljevanju so navedeni povzetki primerov.

4.1.1 ZBS

Urad je v postopku zoper Združenje bank Slovenije – GIZ (v nadaljevanju: ZBS), uvedenem po uradni dolžnosti, ugotovil kršitev 5. člena v zvezi s 3. členom ZPOmK. Nadzorni svet ZBS je sprejel sklep, s katerim je pozval banke, da odpovejo pogodbe za trajne naloge ob uvajanju skupnega produkta bank – BankKredit. Urad je po izvedenem postopku ugotovil, da imajo določila navedenega sklepa za cilj ukinitve učinkovitega izvajanja storitve za odplačevanje blaga ali storitev na obroke in tako izključitev konkurentov (prodajnih mest) pri ponujanju možnosti obročnega odplačevanja oziroma kreditiranja na prodajnem mestu. Trajni nalog je pomenil sodoben plačilni instrument, ki je zagotavljal učinkovit mehanizem za zagotavljanje možnosti obročnega odplačevanja oziroma kreditiranja. ZBS je hotel čim učinkoviteje začeti tržiti svoj produkt na način, da je izključil s trga obročnega odplačevanja (kreditiranja) na prodajnem mestu ponudbo obročnega odplačevanja prek trajnih nalogov in s tem izključil možnost, da bi prodajalci ponujali obročno odplačevanje prek trajnih nalogov kot ugodnejšo alternativo svojim potrošnikom. Potrošnik je namreč lahko ob nakupu blaga ali storitve na obroke prek trajnega naloga plačal ceno blaga ali storitve v več obrokih brez posebnih dodatnih stroškov, medtem ko pri storitvi BankKredit krije visoke stroške odobritve, zavarovanj in obrestnih mer. Članice ZBS so na račun potrošnikov nadomestile cenejšo obliko kreditiranja z dražjo.

Urad je 15. 11. 2006 izdal odločbo, s katero je ZBS naložil dolžnost vzpostaviti razmere, ki bodo primerljive z razmerami pred ukinitvijo možnosti obročnega odplačevanja oziroma kreditiranja prek trajnih nalogov na prodajnem mestu. Z odločbo je urad ugotovil, da sporni sklep ZBS pomeni sklep podjetniškega združenja o pogojih poslovanja na trgu, katerega cilj je preprečevati, ovirati oziroma izkrivljati konkurenco v Republiki Sloveniji, in je zato prepovedan in ničen. Urad je z odločbo naložil ZBS naslednje dolžnosti: naj pisno obvesti vse svoje članice o ničnosti predmetnega sklepa, pisno pozove vse svoje članice, naj omogočijo vzpostavitev takih pogodbenih razmerij s poslovnimi partnerji (trgovci in drugimi), ki jim dopuščajo, da samostojno ponujajo možnost prodaje na obroke oz. kreditiranja na prodajnem mestu z uporabo trajnega naloga ali drugega ustreznega plačilnega instrumenta, ter pisno obvesti vse svoje članice, da so izjave, ki so bile poslane v podpis v skladu s sklepom nadzornega sveta, v delu glede pristopa k izvajanju aktivnosti brezpredmetne. Odločba še ni pravnomočna, saj je ZBS zoper dokončno odločbo urada vložil tožbo pri Upravnem sodišču v Ljubljani, o kateri sodišče še ni odločilo.

Hkrati je bil poleg upravnega postopka zoper ZBS in odgovorno osebo ZBS po uradni dolžnosti začet tudi prekrškovni postopek zaradi suma storitve prekrška po prvem in tretjem odstavku 52. člena ZPOmK.

4.1.2 DDD Koper in ZZV Maribor

V postopku ugotavljanja obstoja prepovedanega omejevalnega sporazuma, ki je bil 24. 3. 2006 uveden po uradni dolžnosti proti družbi DDD, Dezinfekcija, dezinskcija, deratizacija, d. o. o. Koper (v nadaljevanju: DDD Koper), in proti Zavodu za zdravstveno varstvo Maribor (v nadaljevanju: ZZV Maribor), je bila 26. 10. 2006 izdana odločba, s katero je bilo ugotovljeno, da je dogovarjanje med DDD Koper in ZZV Maribor v postopkih oddaje javnega naročila za izvedbo ukrepov za zaščito blaga v obdobju od 2000 do 2005, da bosta na javnih razpisih nastopala le skupno – na način, da bo eden oddal ponudbo, drugi pa bo njegov podizvajalec in svoje ponudbe na razpis ne bo oddal – v nasprotju s 5. členom ZPOMK. S tem sta namreč dosegla, da si na razpisih nista konkurirala, čeprav sta bila sposobna oddati ponudbo na razpis neodvisno drug od drugega, in s tem omejila konkurenco na trgu izvajanja ukrepov zaščite blaga (storitve dezinfekcije, dezinskcije in deratizacije) ter si v tem obdobju razdelila javna naročila za izvedbo zaščite blaga, ki jih je razpisal ZRSBR. Cilj navedenega sporazuma je bil delitev trga.

Nastopanje na javnih razpisih s podizvajalcem ni nujno v nasprotju s konkurenčnim pravom, vendar gre v navedenem primeru za obliko prikrojevanja razpisnih ponudb (bid rigging), ki je ena od najresnejših kršitev konkurenčnega prava. »Bid rigging« oziroma »collusive tendering« je oblika omejevalnega sporazuma (kartela), pri katerem podjetja sodelujejo pri predložitvi ponudb v postopkih oddaje javnih naročil. Gre za različne oblike dogovarjanja med ponudniki (konkurenti), katerih cilj je doseči čim višjo ceno, kadar naročnik (navadno državna, lokalna oblast) kupuje blago ali storitve na podlagi javnega naročila. Namen tovrstnih dogovorov je običajno vnaprejšnje izključevanje konkurence, do katere bi sicer lahko prišlo, oziroma bi nastopila v bistveno večji meri. Prikrojevanje razpisnih ponudb vpliva na povečanje stroškov uporabnikov proračuna, ki prek sistema javnih naročil kupujejo proizvode ali storitve, saj se največkrat tako poveča cena, ki jo mora naročnik plačati izbranemu ponudniku. Če pride do vnaprejšnjega dogovarjanja med (nekaterimi) ponudniki o vsebini njihovih ponudb in celo o odločitvi, katera ponudba bo zmagovita, je namen javnih razpisov onemogočen, konkurenca med ponudniki, ki bi obstajala, če takih dogovorov ne bi bilo, pa izkrivljena in včasih celo popolnoma onemogočena. Ena od oblik prikrojevanja razpisnih ponudb je tudi odnos med ponudnikom in podizvajalcem, kadar konkurenti ne predložijo ponudbe ali predložijo nekonkurenčno ponudbo v zameno za dodelitev podizvajalskih del.

Urad je v okviru postopka opravil preiskovalna dejanja v prostorih obeh podjetij. Pregledal je poslovno dokumentacijo in medsebojno korespondenco med DDD Koper in ZZV Maribor.

Izvedel je tudi postopek o prekršku zoper DDD Koper in ZZV Maribor ter njunima odgovornima osebama in izrekel globe v skupni višini 62.000.000 tolarjev. Odločba o prekršku še ni pravnomočna, ker so bile vložene zahteve za sodno varstvo.

4.1.3 Slopak

Primer Slopak je edini primer zlorabe prevladujočega položaja, ki se je končal v letu 2006. Obenem je to prvi primer, pri katerem je bila ugotovljena tudi kršitev prava Skupnosti – 82. člena Pogodbe o ES.

Prve informacije o domnevnih nepravilnostih na trgu ravnanja z embalažo, ki ni komunalni odpadek, je urad pridobil decembra 2005 od podjetja Interseroh, d. o. o., Trzin, konkurenta podjetja Slopak, d. o. o., Ljubljana, na navedenem trgu. Postopek je bil uveden po uradni dolžnosti 27. 2. 2006.

Z odločbo, ki je bila izdana 26. 12. 2006, je bilo ugotovljeno, da je Slopak zlorabil prevladujoči položaj na trgu ravnanja z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, s tem da je od januarja 2005 onemogočal prehod uporabnikov storitev ravnanja z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, med

konkurenti posredno z ravnanji in neposredno na podlagi določb standardne pogodbe o prenosu obveznosti. Sporne določbe pogodbe so zlasti določbe o vezavi prenosa obveznosti ravnanja z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, in tiste, ki je komunalni odpadki, zahteva po prenosu celotne količine embalaže zavezanca na Slopak s predvidenimi sankcijami za odstopanje od vnaprej napovedane letne količine ter neupravičeno dolg 12-mesečni odpovedni rok z možnostjo odpovedi ob koncu četrtertletja za pogodbo, ki je sklenjena za nedoločen čas. Ravnanje, ki pomeni zlorabo, pa je predvsem zahteva za vstop zavezancev v sistem Slopak, kadar je na embalaži, ki jo dajo v promet na ozemlju Republike Slovenije, znak zelene pike.

Za odpravo kršitev so bili naloženi ukrepi o uskladitvi določb standardne pogodbe glede ločitve prenosa obeh vrst odpadne embalaže v sistem, določitve količine prenesene odpadne embalaže, skrajšanja odpovednega roka in glede ureditve razmerja z drugimi sistemi za ravnanje z odpadno embalažo v zvezi s pravico do uporabe znaka zelena pika. Rok za uskladitev določb standardne pogodbe je 3 mesece od prejema odločbe in za ureditev razmerij eno leto.

Postopek je bil uveden tudi glede domnevnega prelivanja sredstev med različnimi storitvami ravnanja z odpadno embalažo. Toda na podlagi zbranih informacij ni izhajala verjetnost, da bi do takega ravnanja tudi prihajalo, zato je bil v tem delu postopek ustavljen.

V danem primeru so bili izpolnjeni tudi pogoji za uporabo 82. člena Pogodbe o ES, saj gre za zlorabo, ki vpliva na trgovanje med državami članicami. Dejstvo, da ima Slopak prevladujoči položaj na trgu ravnanja z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, na celotnem ozemlju Republike Slovenije, lahko znatno vpliva na trgovanje med državami članicami. Poleg tega se ta vpliv kaže tudi v tem, da so med zavezanci in ponudniki storitev lahko podjetja iz drugih držav članic, ki jim je zaradi Slopakovih zlorab onemogočeno normalno delovanje.

Slopak je zoper odločbo, ki je dokončna, vložil tožbo v upravnem sporu.

Zoper pravno osebo in odgovorno osebo je bil sprožen tudi prekrškovni postopek, ki pa v letu 2006 še ni bil končan.

4.1.4 Splošni pogoji delovanja slovenskega knjižnega trga

Družba Piano, Jože Piano, s. p., Ljubljana, je 10. 2. 2005 vložila zahtevo za uvedbo postopka ugotavljanja domnevnih kršitev zoper Strokovno združenje založnikov in knjigotržcev Slovenije (SZZKS) ter Društvo slovenskih založnikov zaradi sprejetja Splošnih pogojev delovanja slovenskega knjižnega trga (v nadaljevanju: splošnih pogojev).

14. 4. 2005 je bil uveden postopek po uradni dolžnosti proti drugim subjektom in samo glede nekaterih določil splošnih pogojev. V njem je bilo ugotovljeno, da nekatera določila splošnih pogojev, ki so začela veljati 3. 8. 2004 in so jih sprejeli Gospodarska zbornica Slovenije (GZS), Združenje za tisk in medije (ZTM) in SZZKS, pomenijo sklep podjetniškega združenja, ki omejuje konkurenco.

V odločbi, izdani 1. 2. 2006, so bila izrečena za nična in prepovedana sporna določila splošnih pogojev, ki se nanašajo na založnikovo določitev enotne cene knjige pred izdajo knjige, ki velja na celotnem ozemlju Republike Slovenije, za vse prodajne poti, 12 mesecev od izdaje, enoten popust, ki je bil najprej omejen na največ 5 % in nato 3. 12. 2005 spremenjen, tako da je neomejen, vendar še vedno enoten za vse, in določitev enotne cene za razprodajo. Sporne določbe imajo vsaka zase in v povezavi druga z drugo za cilj izključitev konkurence med založniki ter prek njih med knjigotržci oz. prodajnimi potmi, ker omejujejo podjetja pri prostem oblikovanju poslovnih pogojev, saj postavljajo zahtevo po oblikovanju

enotne cene in enotnih popustov ne glede na politiko poslovanja posameznega podjetja oziroma ne glede na stroške, ki jih imajo podjetja pri posameznih prodajnih poteh, kar je v nasprotju z ustavno pravico založnika do svobodne gospodarske pobude, da svobodno določi ceno knjigi in druge pogoje poslovanja.

Zoper odločbo so vse tri stranke vložile tožbo v upravnem sporu, o kateri sodišče še ni odločilo.

Zoper pravno osebo GZS in odgovorno osebo je bil izpeljan tudi postopek o prekršku in izrečena globa v skupni višini 11 milijonov tolarjev. Zoper odločbo je bila vložena zahteva za sodno varstvo.

4.1.5 Zdravilišča

Na podlagi prijave podjetja Zdravilišče Laško, d. d., Laško, je bil 10. 10. 2005 uveden postopek ugotavljanja obstoja omejevalnega sporazuma proti Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč, g. i. z., Celje (SSNZ).

V postopku je bilo ugotovljeno, da je do omejevanja konkurence prišlo s sprejetjem treh sklepov skupščine SSNZ, ki pomenijo sklepe podjetniškega združenja in so imeli za posledico delitev trga. Sklepi, sprejeti 9. 5. 2001, 9. 8. 2005 in 8. 9. 2005, so onemogočili, da bi zdravilišča pri izvajanju pogodbe z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) brez ugotovitve skupščine SSNZ, da obstoječe kapacitete ne zadostujejo za izvajanje posameznega programa, oz. brez predhodne odobritve tistih zdravilišč, ki že imajo priznan določen standard, razširila svojo dejavnost s pridobitvijo tega standarda.

Prvi sklep je vseboval splošno določitev, kdaj lahko pride do širitev dejavnosti zdravilišč, z drugim je bila zdravilišču, prijavitelju, onemogočena širitev dejavnosti, z zadnjim pa je bila zavrnjena zahteva prijavitelja, da se ugotovi ničnost prvega sklepa. Vsi trije sklepi omogočajo razdelitev trga izvajanja zdraviliških dejavnosti v okviru pogodbe z ZZZS med članicami SSNZ, in sicer gre za delitev storitev.

V odločbi urada, izdani 19. 1. 2006, je bilo ugotovljeno, da so navedeni trije sklepi prepovedani in nični. Zoper odločbo je SSNZ vložil tožbo v upravnem sporu.

Zoper pravno in odgovorno osebo je bil izpeljan tudi postopek o prekršku ter izrečena globa v skupni višini 31 milijonov tolarjev. Zoper odločbo je bila vložena zahteva za sodno varstvo.

4.1.6 Zaveze Mobitel

Urad je v postopku ugotavljanja, ali je družba Mobitel, d. d., morebiti zlorabila prevladujoči položaj na upoštevem trgu mobilne govorne telefonije, 13. 6. 2005 sprejel predlagane zaveze in odločil, da jih mora Mobitel, d. d., izpolnjevati do 1. 5. 2009.

Institut zavez je novost v slovenski ureditvi, njihov namen pa je predvsem hitra in učinkovita ureditev razmer na trgu. Uveljavitev in kontinuirano izvajanje zavez tako odpravljata vse dvome o morebitnem protikonkurenčnem delovanju družbe Mobitel, d. d., na področju poslovnih praks, na katere se zaveze nanašajo.

Zaveze po mnenju urada zagotavljajo pogoje za večjo pretočnost (migracijo) uporabnikov med posameznimi operaterji predvsem zaradi skrajšanja dobe vezave in manjših stroškov v zvezi s prekinitvijo pogodbenega razmerja, kar uporabniku zagotavlja večjo možnost izbire najugodnejšega ponudnika mobilnih storitev.

Urad je 25. 4. 2006 prejel poročilo družbe Mobitel, d. d., o izpolnjevanju zavez. Skrbno ga je preučil in ugotovil, da družba Mobitel, d. d., v celoti izpolnjuje vse zaveze iz 2. točke izreka odločbe, pri čemer izpolnjevanje zavez na upoštevнем trgu mobilne govorne telefonije zagotavlja pogoje za večjo migracijo uporabnikov med posameznimi ponudniki storitev mobilne telefonije. Najvidnejši učinki zavez se po mnenju urada kažejo v skrajšanju povprečne dobe vezave posameznega naročnika pri družbi Mobitel, d. d., ki se je od 1. 4. 2005 do 12. 4. 2006 znižala za več kot 40 % in zdaj znaša manj kot 10 mesecev.

Urad sklepno ugotavlja, da je družba Mobitel, d. d., v letu 2006 izpolnjevala vse zaveze in da učinki na trgu dosegajo cilje, ki jih je urad zasledoval ob njihovem sprejetju. Zaradi navedenega je sprejete zaveze obdržal v veljavi in namerava budno spremljati njihovo izpolnjevanje do izteka roka, tj. do 1. 5. 2009.

4.2 Koncentracije

V letu 2006 je urad presojal 47 koncentracij in izdal 40 odločb o skladnosti koncentracije s pravili konkurence (tretji odstavek 38. člena ZPOmK), v 7 odločbah pa je ugotovil, da koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK (drugi odstavek 38. člena ZPOmK). Leta 2006 ni izdal nobene odločbe o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence (tretji odstavek 41. člena ZPOmK), prav tako ni izdal nobene odločbe, s katero bi podjetjem naložil dodatne obveznosti in pogoje za zagotovitev skladnosti koncentracije s pogoji iz ZPOmK (drugi odstavek 41. člena ZPOmK).

Koncentracije, ki so jih stranke priglasile uradu v letu 2006, so zajemale različne gospodarske sektorje, in sicer gradbeno industrijo, avtomobilsko industrijo, tiskana občila, trgovino (marketprogram in tehnično blago), farmacevtsko industrijo, oglaševanje, telekomunikacije, finančni sektor (bančništvo in zavarovalništvo), energetiko in druge. Mnoge koncentracije so bile konglomeratne, saj se dejavnosti udeležencev koncentracije niso horizontalno prekrivale in tudi niso bile vertikalno povezane. Pri nekaterih koncentracijah te vrste so v nekem podjetju večinski delež kupili finančni holdingi.

V nadaljevanju so navedeni povzetki primerov.

4.2.1 Europlakat

5. 6. 2006 je urad prejel popolno priglasitev koncentracije družb Europlakat, d. o. o. (v nadaljevanju: Europlakat), in Metropolis Media, d. o. o. (v nadaljevanju: Metropolis Media), ki je bila izvedena tako, da je družba Europlakat pridobila 100-odstotni lastniški delež družbe Metropolis Media.

Družba Europlakat se ukvarja z zunanjim oglaševanjem in ponuja te oglasne površine: na jumbopanojih oz. billboardih velikosti 12 m², na samostojnih city-lightih (svetlobne vitrine), na postajališčnih city-lightih, na metro-lightih, na rotopanojih in rollback lightih. Družba Metropolis Media se prav tako ukvarja z zunanjim oglaševanjem. Ponuja oglasne površine na jumbopanojih oz. billboardih velikosti 12 m², na frontlightih, na metro-lightih, na samostojnih city-lightih, na postajališčnih city-light-ih, na roll-lightih in na bigboardih v velikosti do 100 m².

Zaradi značilnosti trga oglaševanja se je urad srečal s težavami pri opredelitvi upoštevnega proizvodnega oziroma storitvenega trga. Priglasitelj ga je prvotno opredelil kot trg oglaševanja, pri čemer se je opiral na standardno klasifikacijo dejavnosti, vendar je študija, ki jo je predložil, upoštevni trg opredelila ožje, in sicer kot trg zunanjega oglaševanja, kar je osnovna dejavnost družb, udeleženih v koncentracijo.

Pri opredelitvi upoštevnega trga je urad upošteval predvsem specifične lastnosti zunanjega oglaševanja v primerjavi z oglaševanjem na ostalih medijih, prakso Komisije in štiri dodatne kriterije: prosta dostopnost površin, ciljna publika, velikost, in medsebojno zamenljivost oglasnih površin. Na podlagi tega je upoštevni trg opredelil kot trg ponudbe oglasnih površin za zunanje oglaševanje, ki vključuje te oblike oglasnih površin: jumbopanoji, rotopanoji, svetlobne vitrine, melitapanoji, plakatni panoji, bigboardi, obešanke, oglasne površine na zunanjem delu vlakov in avtobusov, rollback lighti, plakatni stebri in fasade. Upoštevni geografski trg pa je opredelil kot nacionalni trg.

Za uvedbo postopka presoje morebitnih negativnih vplivov na konkurenco se je urad odločil, ker je iz priložene dokumentacije izhajalo, da bo skupni tržni delež družb, udeleženih pri koncentraciji, na upoštevne trgu zunanjega oglaševanja po izvedeni koncentraciji znašal več kot 60 % in tako bistveno povečal moč teh družb na upoštevne trgu.

Natančnejše podatke za oceno položaja Europlakata in Metropolis Medie na trgu ponudbe oglasnega prostora za zunanje oglaševanje je urad pridobil od udeleženk koncentracije, njunih konkurentov, mestnih občin, uporabnikov oglasnih površin in oglaševalskih agencij, ki jim je poslal vprašalnike. Prejel je tudi mnenje Inštituta za raziskovanje trga in medijev, Mediane, iz katerega izhaja, da je v obdobju 2000–2005 zbiral podatke o bruto vrednosti zunanjega oglaševanja le od družb Europlakat in Metropolis Media, tako da ni mogoče določiti točnih tržnih deležev akterjev na trgu ponudbe oglasnega prostora za zunanje oglaševanje.

Na podlagi pridobljenih podatkov in ob upoštevanju konkurence na upoštevne trgu, pogajalske moči uporabnikov ter predvidevanj glede razvoja trga v prihodnosti je urad 27. 9. 2006 izdal odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence. Ugotovil je, da koncentracija združenemu podjetju sicer povečuje tržno moč, vendar ni izkazan resen sum o neskladnosti s pravili konkurence, saj gre za dinamičen trg, ki ima velik razvojni potencial, na katerem ni večjih vstopnih ovir (razmeroma nizki vstopni stroški, dostopna zasebna zemljišča, pregleden dostop do občinskih zemljišč), kar potrjuje tudi vstop številnih družb v zadnjih letih, in na katerem so najpomembnejši kupci velika podjetja in oglaševalske agencije, ki izvajajo močan konkurenčen pritisk (buying power).

4. 10. 2006 je družba Outdoor Akzent oglaševanje in storitve, d. o. o., zoper izdano odločbo vložila tožbo na Upravnem sodišču.

4.2.2 GEN-I

V letu 2006 je urad presojal transakcijo, pri kateri je šlo za spremembo izključnega nadzora družbe Istrabenz Gorenje energetske sistemi, energetske storitve, d. o. o. (v nadaljevanju: IGES), nad družbo Istrabenz – Gorenje, trgovanje in prodaja električne energije, d. o. o. (v nadaljevanju: Istrabenz – Gorenje), v skupni nadzor družb IGES in GEN energija, d. o. o. (v nadaljevanju: GEN energija), nad družbo Istrabenz – Gorenje.

Družbi IGES in GEN energija sta podpisali Pogodbo o prodaji in nakupu poslovnih deležev in ureditvi drugih razmerij med pogodbenima strankama, v skladu s katero je družba IGES, ki je bila pred podpisom navedene pogodbe edini družbenik in s tem imetnik 100 % osnovnega kapitala v družbi Istrabenz – Gorenje, družbi GEN prodala 50 % poslovnega deleža v družbi Istrabenz – Gorenje. Družba Istrabenz – Gorenje se je preimenovala v GEN – I, trgovanje in prodaja električne energije, d. o. o. Navedena transakcija pomeni spremembo pri obliki nadzora nad družbo Istrabenz – Gorenje in s tem koncentracijo v smislu določb ZPOmK.

Gospodarska področja, na katerih je dejavna družba IGES, so: energetske storitve, proizvodnja in trženje izdelkov oplemenitene biomase, proizvodnja, trženje in prodaja električne energije v hčerinskih družbah in raziskovalno-razvojna dejavnost v energetiki. V družbi IGES imata Istrabenz, d. d., in Gorenje, d. d., vsak po 49,95-odstotni poslovni delež.

GEN energija je pravni naslednik slovenskih vlagateljev v Nuklearno elektrarno Krško (v nadaljevanju: NEK) glede pravic in obveznosti v zvezi z njenim izkoriščanjem in razgradnjo. Razpolaga s 50 % proizvedene električne energije v NEK, kar je približno 25 % vse proizvedene električne energije v Sloveniji. Gospodarska področja, na katerih je dejavna družba GEN energija, so: dejavnost holdingov, proizvodnja električne energije v HE, proizvodnja električne energije v TE in JE, druga proizvodnja električne energije, prenos električne energije, distribucija električne energije in trgovanje z njo. V skupno obvladovano družbo bo GEN energija prispevala predvsem električno energijo, s katero že razpolaga in bo tudi v prihodnje. 100-odstotni lastnik družbe GEN energija je Republika Slovenija.

Glavna dejavnost družbe Istrabenz – Gorenje je trgovanje z električno energijo na debelo na domačem in tujih trgih ter prodaja električne energije na drobno na domačem trgu.

Skladno z razpoložljivimi podatki je urad ugotovil, da se pri obravnavani transakciji dejavnosti oziroma storitve družb, udeleženih v koncentraciji, ne prekrivajo, prišlo pa bo do vertikalnih povezav med udeleženci koncentracije, in sicer gre za vertikalno integracijo proizvodnje, trgovanja in prodaje električne energije končnim odjemalcem. Glede na to, da obravnavana koncentracija niti ob najožji opredelitvi upoštevnega trga ne pomeni suma o neskladnosti obravnavane koncentracije s pravili konkurence in nevarnosti izločitve ali bistvenega zmanjšanja učinkovite konkurence, urad ni dokončno določil upoštevnega trga. Zaradi odsotnosti suma o neskladnosti obravnavane koncentracije s pravili konkurence tudi upoštevnega geografskega trga ni dokončno opredelil.

Iz podatkov, posredovanih v priglasitvi, in drugih dostopnih informacij o trgu električne energije v Republiki Sloveniji izhaja, da je Slovenija izjemno majhen in nelikviden trg, ki v kombinaciji z omejenimi čezmejnimi prenosnimi zmogljivostmi, strukturo proizvodnih virov, strukturo podjetij in lastniško strukturo dejansko ni učinkovit trg z električno energijo. Večina proizvodnih virov v RS, in sicer nad 60 %, je bila v času presoje obravnavane koncentracije pod kontrolo družbe Holding slovenske elektrarne, d. o. o. (HSE). Skupino HSE sestavljajo: Holding Slovenske elektrarne (krovna družba), Dravske elektrarne Maribor, Savske elektrarne Ljubljana, Soške elektrarne Nova Gorica, Termoelektrarna Šoštanj, Termoelektrarna Brestanica, Premogovnik Velenje, HSE Invest, TDR – Metalurgija Ruše, HSE Italia, HSE Balkan Energy, HSE Hungary.¹³

Obravnavana koncentracija omogoča vertikalno integracijo dejavnosti na trgu električne energije. Združitev funkcij proizvodnje, trgovanja in prodaje končnim odjemalcem bo omogočila neposredno povezavo med virom in ponorom električne energije. To zmanjšuje tržna tveganja, hkrati pa se s tržnimi instrumenti omogočata optimizacija proizvodnje in oblikovanje produktov električne energije po željah kupcev. Istrabenz – Gorenje poleg HSE, ki predstavlja prvi energetski steber, razpolaga z vso potrebno infrastrukturo, prodajnimi mrežami in strokovnim znanjem ter izkušnjami pri prodaji električne energije in trgovanju z njo v Sloveniji in tujini. Na podlagi obravnavane koncentracije se bodo tako oblikovali pogoji za drugi energetski steber, s čimer bo lahko prišlo do vzpostavitve konkurence pri trgovanju in prodaji električne energije upravičenim odjemalcem (odjemalci, ki v skladu z zakonodajo lahko prosto izbirajo dobavitelja električne energije), kar bo povečalo možnost izbire za uporabnike.

---

¹³ Vir: <http://www.hse.si>.

Na podlagi tržne strukture in drugih razpoložljivih podatkov je urad sklepal, da koncentracija ne pomeni nevarnosti ustvarjanja oziroma krepitev prevladujočega položaja, zato je 22. 11. 2006 izdal odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence.

4.2.3 UPC Telemach

Urad je na področju telekomunikacij v letu 2006 presojal skladnost koncentracije družb UPC Telemach, širokopasovne komunikacije, d. o. o., in Kabelsko razdelilni sistem Rotovž, d. d., s pravili konkurence.

V primerjavi s koncentracijami družbe Telemach, ki jih je urad presojal v preteklosti, je ta odločitev urada zanimiva predvsem zaradi drugačne, širše opredelitve upoštevanih storitvenih in geografskih trgov, kar je posledica hitrega tehnološkega razvoja elektronskih komunikacij in dinamike trga. Pri presoji je urad upošteval veljavno zakonodajo na področju elektronskih komunikacij v Sloveniji in dejanske podatke o trenutnem stanju na trgih storitev dostopa do kablanskega komunikacijskega omrežja, prenosa radijskih in televizijskih signalov po kablanskem omrežju ter dostopa do interneta in prenosa podatkov po kablanskem omrežju.

Pri presojanju učinkov koncentracije na trgu dostopa alternativnih operaterjev do kablanskega komunikacijskega omrežja družbe Telemach je urad ugotovil, da se družba Telemach na tem trgu ne more (več) obnašati neodvisno od alternativnih operaterjev in konkurence, saj se mora že na podlagi zakonodaje dogovarjati z operaterji, ki bi želeli dostop do njenega omrežja, iz česar izhaja, da družba Telemach tudi po koncentraciji ne bo imela možnosti enostranskega oviranja učinkovite konkurence na trgu dostopa do kablanskega komunikacijskega omrežja.

Urad je tudi ugotovil, da kljub nekaterim tehničnim omejitvam, ki omejujejo popolno zamenljivost kablanske in xDSL televizije z vidika naročnika, podatki prepričljivo potrjujejo vse večjo zamenljivost teh storitev in močan konkurenčni pritisk družb SiOL in T-2 na kablanske operaterje, in sicer do te mere, da lahko opredelimo upoštevni storitveni trg širše kot do zdaj. V vseh večjih mestih, v katerih je na voljo ponudba kablanske televizije družbe Telemach, je na voljo tudi ponudba ADSL TV družb SiOL in T-2, v Kopru, Kranju in delu Ljubljane pa tudi IP TV po optičnem omrežju družbe T-2, katerih kakovost in cene so popolnoma primerljive s ponudbo družbe Telemach, tako da lahko na teh območjih potrošnik brez večjih omejitev ob morebitnem povečanju cen TV-naročnin zamenja ponudnika. Urad je zato učinke koncentracije presojal na celotnem nacionalnem trgu.

Prav tako se je pri širokopasovnem dostopu do interneta dejansko stanje na trgu tako spremenilo, da lahko govorimo o vse večji zamenljivosti storitev in močnem konkurenčnem pritisku družbe SiOL in drugih ponudnikov interneta na kablanske operaterje prek tehnološke platforme ADSL.

Na podlagi navedenega je urad ugotovil, da koncentracija med družbama Telemach in KRS Rotovž ne bo povzročila omejevanja in izkrivljanja učinkovite konkurence na trgu dostopa do kablanskega komunikacijskega omrežja, trgu prenosa radijskih in televizijskih signalov po kablanskem omrežju in trgu storitev dostopa do interneta po kablanskem omrežju, saj je v vseh večjih mestih, kjer sta prisotna tudi udeleženca koncentracije, zagotovljena konkurenca na ravni tehnološke platforme xDSL, prek katere se prav tako ponujajo storitve dostopa do interneta ter prenosa radijskih in televizijskih signalov.

Urad je zato odločil, da koncentraciji ne bo nasprotoval in da je skladna s pravili konkurence.

4.3 Prekrški

Urad je kot prekrškovni organ po ZP-1 pristojen za odločanje o prekrških, določenih v ZPOmK. Pred tem je moral dati predlog za uvedbo postopka o prekršku. Sankciji, ki jih izreka po zdaj veljavnem zakonu, sta globa in opomin, namesto uvedbe postopka o prekršku oziroma izdaje odločbe o prekršku pa lahko storilcu prekrška izreče le opozorilo.

V ZPOmK so predpisane globe v razponu, in sicer pri omejevalnih ravnanjih za pravno osebo od 30.000.000 do 90.000.000 tolarjev, za samostojnega podjetnika posameznika od 10.000.000 do 50.000.000 tolarjev, za odgovorno osebo pravne osebe od 1.000.000 do 3.000.000 tolarjev in za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika od 500.000 do 1.500.000 tolarjev. Za prepozno priglasitev oziroma nepriglasitev koncentracije so predpisane globe nekoliko nižje, in sicer za pravno osebo od 6.000.000 do 20.000.000, za samostojnega podjetnika posameznika od 2.000.000 do 10.000.000 tolarjev, za odgovorno osebo pravne osebe od 600.000 do 1.000.000 tolarjev in za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika od 200.000 do 600.000 tolarjev.

Opomin sme prekrškovni organ izreči za prekršek, storjen v takih olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega in če je prekršek v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost ali je bila s prekrškom povzročena škoda, storilec pa je pred izdajo odločbe oziroma sodbe o prekršku izpolnil predpisano obveznost oziroma popravil ali povrnil povzročeno škodo.

Opozorilo lahko prekrškovni organ izreče, če je storjeni prekršek neznatnega pomena in če pooblaščen uradna oseba presodi, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep. Prekršek neznatnega pomena je prekršek, za katerega je predpisana samo globa in je bil storjen v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega in pri katerem ni nastala oziroma ne bo nastala škodljiva posledica.

Urad je sicer že leta 2005 pridobil pristojnosti voditi postopke o prekršku, vendar je prve postopke izpeljal šele v letu 2006. Tako je v letu 2006 izrekel štiri ustna opozorila zaradi kršitve drugega odstavka 12. člena ZPOmK (prepozna priglasitev koncentracije). V štirih zadevah pa je izrekel globe pravnim osebam in odgovornim osebam pravnih oseb v skupni višini 115 milijonov tolarjev (479.886,50 evra) zaradi kršitve 5. člena ZPOmK (sklenitev omejevalnega sporazuma). Zoper odločbe o izreku globe so bile v vseh štirih zadevah vložene zahteve za sodno varstvo, o katerih pa sodišča še niso odločila.

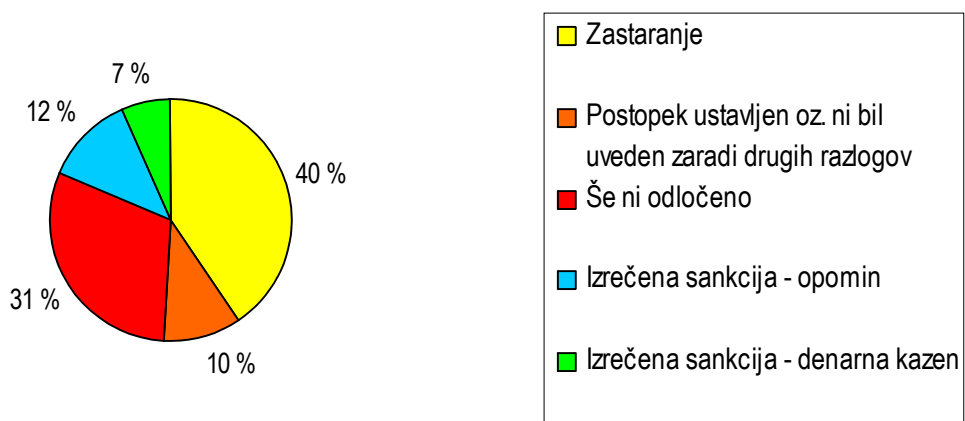
Za primerjavo navajamo, da je v obdobju od leta 2000 do leta 2004 urad kot predlagatelj dal 62 predlogov za uvedbo postopka o prekršku, od tega 10 za omejevalna ravnanja (5 omejevalnih sporazumov in 5 zlorab prevladujočega položaja) in 52 za prepozno priglasitev oz. opustitev priglasitve koncentracije.

Pri omejevalnih ravnanjih so sodišča v 7 primerih postopek ustavila, od tega v štirih primerih zaradi zastaranja, v enem primeru zato, ker dejanje ni prekršek, v enem primeru, ker je šlo za dejanje majhnega pomena, in v enem primeru zaradi pomanjkanja dokazov. O preostalih treh predlogih pa sodišča še niso odločila, od tega gre za dva predloga iz leta 2000 in enega iz leta 2004.

Pri koncentracijah je bil v 23 primerih postopek ustavljen ali sploh ni bil uveden, od tega v 20 primerih zaradi zastaranja, v enem primeru zato, ker dejanje ni prekršek, v enem primeru zaradi pomanjkanja dokazov in v enem primeru zaradi abolicije prekrškov leta 2004. Sankcije so bile izrečene le v 13 primerih, in sicer 7 opominov in 6 denarnih kazni, pri čem so bile štiri zadeve združene in izrečena ena enotna denarna kazen. V 15 primerih sodišče še ni odločilo, od tega je bila vložena ena zahteva za varstvo zakonitosti.

Graf 9: Odločitve sodišč o predlogih za prekrške od leta 2000 do 2004

V obdobju od 2000 do 2004 postopek o prekrških ni bil uveden oz. je bil ustavljen v polovici primerov, o tretjini predlogov morajo sodišča še odločiti, v približno eni petini pa so bile izrečene sankcije. Prav tako sodišča do zdaj niso ugotovila oz. potrdila nobenih kršitev ZPOmK pri omejevalnih ravnanjih, vključno z odločitvami o zahtevah za sodno varstvo, zoper odločbe, ki jih je izdal urad v letu 2006.

5 DRUGE DEJAVNOSTI URADA

5.1 Izvajanje Zakona o dostopu do informacij javnega značaja v uradu v letu 2006

5.1.1 Informacija javnega značaja – temeljna človekova pravica

Prost dostop do informacij javnega značaja je v sodobnem svetu mednarodno uveljavljen pravni institut. Gre za eno mlajših temeljnih človekovih pravic, ki se je prvič pojavila leta 1766 v kraljevini Švedske in Finske, njen namen pa je omogočiti obveščenost posameznikov in pravnih oseb o delovanju javnih organov ter tako tudi zagotoviti javnost in preglednost njihovega delovanja. Večina držav je to pravico začela umeščati v svojo zakonodajo šele v 20. stoletju, mnoge države pa tega področja še danes nimajo urejenega.

Slovenijo zavezujeta dva mednarodnopravno obvezujoča pravna akta, po katerih mora zagotoviti pravico do dostopa do informacij javnega značaja: Mednarodni pakt OZN o državljanskih pravicah in Konvencija Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Pomembna sta tudi Aarhuska konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah ter priporočilo Sveta Evrope (Rec (2002) 2).

Pravica do informacije javnega značaja je v Sloveniji urejena kot temeljna človekova pravica. Ustava Republike Slovenije jo določa v 39. členu kot pravico vsakogar pridobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Podrobneje to pravico ureja ZDIJZ, ki v celoti upošteva usmeritve Evropske unije in Sveta Evrope na tem področju. Zakon minimalno zagotovljeno ustavno pravico še razširja, saj za pridobitev informacije javnega značaja skladno z ZDIJZ prosilcu ni treba izkazati pravnega interesa.

Kaj je informacija javnega značaja, določa ZDIJZ v 4. členu: informacija, ki izvira z delovnega področja organa, je pa v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb; za informacijo javnega značaja pa se ne šteje arhivsko gradivo, ki ga hrani v okviru javne arhivske službe pristojni arhiv v skladu z zakonom, ki ureja arhive. Načeloma gre torej za informacijo, s katero organ razpolaga in je v materializirani obliki (lahko tudi elektronski), zakon pa določa tudi izjeme.

Organi, ki so v skladu z ZDIJZ zavezani k posredovanju informacij javnega značaja, so državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb. Vsi ti organi morajo – razen v izjemnih primerih, določenih z zakonom – vsakomur omogočiti dostop do informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo. Vsak organ tudi mora redno vzdrževati in na primeren način javno objavljati ter dati na vpogled prosilcu po vsebinskih sklopih urejen katalog informacij javnega značaja, s katerimi razpolaga, določene informacije pa mora objaviti tudi na svetovnem spletu. Informacije iz posameznih katalogov organov so združene v državnem katalogu informacij javnega značaja, ki ga mora na svetovnem spletu javno objavljati in redno vzdrževati Ministrstvo za javno upravo, to pa skrbi tudi za pripravo skupnega letnega poročila o izvajanju ZDIJZ, ki je predvideno za spremljanje izvajanja tega zakona.

Med organi, zavezanimi k posredovanju informacij javnega značaja, je na podlagi 1. člena ZDIJZ tudi urad. Njegovo delovanje na tem področju poleg že navedenih aktov podrobneje ureja tudi Uredba o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja.¹⁴ V letu 2006 je poleg tega začel veljati tudi poseben Pravilnik o postopku posredovanja informacij javnega značaja na Ministrstvu RS za

---

¹⁴ Uradni list RS, št. 78/05.

gospodarstvo in v organih v sestavi,¹⁵ ki ga je izdal minister za gospodarstvo ter za Ministrstvo za gospodarstvo in organe v njegovi sestavi podrobneje določa postopek posredovanja informacij javnega značaja prosilcem in v svetovni splet na podlagi ZDIJZ in omenjene uredbe ter dolžnosti vseh zaposlenih na tem področju.

5.1.2 Zahteve za posredovanje in ponovno uporabo informacij javnega značaja, naslovljene na urad v letu 2006

V letu 2006 je urad v skladu z določbami ZDIJZ ter Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja prejel tri zahteve v zvezi z informacijami javnega značaja. V primerjavi z letom prej (2005), ko jih je bilo 12, je to bistveno manj. Vse tri zahteve v letu 2006 so bile pisne. Dve zahtevi sta se nanašali na dostop do informacij javnega značaja, tretja pa tudi na njihovo ponovno uporabo (tj. uporabo v namen, različen od prvotnega namena v okviru javne naloge, zaradi katerega so bili dokumenti izdelani).

Prosilci so kot informacije javnega značaja v dveh primerih zahtevali odločbo urada o presoji skladnosti koncentracije podjetij s pravili konkurence, v tretjem primeru pa sodne odločbe, v katerih je bil urad tožena stranka in so se nanašale na uporabo določb 81. in 82. člena Pogodbe o ES ter določb Uredbe ES o koncentracijah oziroma enakovrednih določb konkurenčnega prava v Republiki Sloveniji.

Zahtevani dokumenti so po ugotovitvah urada v vseh treh primerih vsebovali izjeme iz 6. člena ZDIJZ, po katerih je treba prosilcu v skladu z določbami ZDIJZ dostop zavrniti:

- podatke, ki so opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe (2. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ), v vseh treh primerih in
- v enem primeru tudi osebne podatke, katerih razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov (3. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).

Ker je bilo mogoče navedene podatke iz dokumentov izločiti, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, jih je urad v skladu s 7. členom ZDIJZ iz dokumentov izločil in prosilcem pri dveh zahtevah do dokumentov omogočil delni dostop, pri tretji pa zagotovil delni dostop in v tem delu tudi dovolil ponovno uporabo zahtevanih dokumentov.

Pri zahtevi za ponovno uporabo informacij javnega značaja naj bi bile informacije uporabljene v nepridobitni namen – za mednarodno analizo v državah članicah EU. Urad je v skladu z Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja ter Pravilnikom o postopku posredovanja informacij javnega značaja na Ministrstvu RS za gospodarstvo in v organih v sestavi, kot pogoj za ponovno uporabo informacij določil navedbo vira podatkov, ki obsega naziv »Javne informacije Slovenije« in ime organa, drugih pogojev za ponovno uporabo informacij javnega značaja pa prosilcu ni naložil.

5.1.3 Katalog informacij javnega značaja

Urad ima na svojih spletnih straneh (<http://www.uvk.gov.si/>) objavljen katalog informacij javnega značaja in je tudi v letu 2006 na svetovnem spletu objavljala informacije s svojega delovnega področja.

¹⁵ Št. 017-194/2002-85 z dne 11. 7. 2006.

5.1.4 Priprava letnega poročila o izvajanju ZDIJZ

V skladu s predpisi je urad v letu 2006 pripravil tudi letno poročilo o izvajanju ZDIJZ v preteklem letu (2005) in ga predložil Ministrstvu za gospodarstvo v nadaljnjo obravnavo – za pripravo skupnega letnega poročila o izvajanju ZDIJZ.

5.2 Svetovalna dejavnost

Urad svetuje strankam glede uporabe pravil konkurence, največkrat pred priglasitvijo koncentracij. Mnenja, dana pri svetovanju, pa nimajo pravno zavezujočih učinkov.

V splošnem se največ vprašanj s področja koncentracij nanaša na vprašanja, ali določena pravna ali ekonomska situacija pomeni obveznost priglasitve koncentracije po ZPOmK. Tako so bila v letu 2006 zastavljena vprašanja o obveznosti priglasitve koncentracije pri transakciji v zaokroženi skupini povezanih in medsebojno odvisnih podjetij, ki sestavljajo zaokroženo ekonomsko celoto, vprašanje o obveznosti priglasitve ko prodajalec odproda le del celotnega deleža podjetja, in tudi vprašanje o obveznosti podjetij do posredovanja informacij Komisiji, ko ta opravlja raziskave trga.

Med zanimivejšimi je tudi vprašanje o prodaji oz. nakupu blagovne znamke ali licence. Kadar gre za prodajo oz. nakup blagovne znamke ali licence za izkoriščanje pravice intelektualne lastnine, ki ima samostojno tržno vrednost in je z njo povezan določen reden prihodek, gre za koncentracijo, ki jo morajo podjetja priglasiti. Natančneje, gre za primere, ko eno ali več podjetij z nakupom blagovne znamke ali licence pridobi nadzor samo nad delom podjetja. Pridobitev nadzora nad podjetjem kot celoto torej ni nujna opredelilna sestavina koncentracije. Toda del, nad katerim je pridobljen nadzor, mora biti sposoben samostojno podjetniško delovati oz. mora biti z njim povezan določen reden prihodek. To pomeni, da mora dejavnost, ki izhaja iz uporabe blagovne znamke ali licence, samostojno obstajati še po izvedeni transakciji in mora kot taka imeti mogoč vpliv na upoštevni trgih.

Večkrat se pri uporabi določbe prvega odstavka 12. člena ZPOmK zastavlja tudi vprašanje obveznosti priglasitve koncentracije pri pridobitvi večinskega deleža (pridobitev nadzora) podjetja, ki nima sedeža in ne deluje v Republiki Sloveniji oziroma Evropski uniji. Smisel presoje koncentracij je v varovanju strukture trga v RS. Pri presoji koncentracije urad ugotavlja, ali bi bila zaradi koncentracije omejena, izkrivljena ali preprečena učinkovita konkurenca na slovenskem trgu. Če je pridobljen nadzor nad podjetjem, ki ne posluje v RS, in ne bo prišlo do neposrednih učinkov na konkurenco na njenem ozemlju, ni nevarnosti omejitve konkurence v RS. Ker s tako transakcijo ne bo prišlo do strukturnih sprememb v RS in s tem do učinkov na slovenskem trgu, taka transakcija ni podrejena določbam ZPOmK in je zato ni treba presojati. Če pa bi imelo tuje podjetje v RS promet in s tem tržni delež, bi bilo treba zaradi učinkov na slovenskem trgu tako koncentracijo priglasiti uradu, če bi bili izpolnjeni ekonomski kriteriji za obveznost priglasitve. Ključna sta torej promet in tržni delež na slovenskem trgu in ne sedež podjetja.

5.2.1 Posvet o svobodnih poklicih

Urad je 20. in 21. junija 2006 s predstavniki Evropske komisije organiziral posvet o svobodnih poklicih. Udeležili so se ga predstavniki poklicnih združenj (Odvetniške zbornice, Notarske zbornice, Lekarniške zbornice, Slovenskega inštituta za revizijo, Inženirske zbornice, Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije) ter predstavniki resornih ministrstev.

Na posvetu so bili predstavljeni poklicne omejitve pri svobodnih poklicih v Republiki Sloveniji (fiksne in priporočene cene, omejitve oglaševanja, ovire pri vstopu na trg ter organizacijske omejitve), njihov negativni vpliv na narodno in evropsko gospodarstvo ter možnosti njihove odprave.

Vzpostavljeni so bili dialog med predstavniki poklicnih združenj in predstavniki resornih ministrstev ter temeljni sodelovanja z uradom pri spremembah obstoječe oziroma pripravi nove zakonodaje.

Svobodni poklici (odvetniki, notarji, farmacevti, zdravniki, revizorji, računovodje, inženirji in arhitekti) so poklici, katerih cilj je opravljanje visoko specializiranih storitev na način, ki je v skladu s širšim javnim interesom. Opravljanje storitev svobodnih poklicev je v večini držav Evropske unije zelo regulirano. To naj bi zagotovilo strokovnost in neodvisnost njihovega opravljanja ter preprečilo pomanjkljivosti, ki se lahko pojavijo ob popolnoma liberaliziranih trgih, in dopolnilo klasične tržne mehanizme, nikakor pa jih ne bi smelo nadomestiti.

Urad ugotavlja, da notranja in poklicna zakonodaja v Republiki Sloveniji pogosto posega v tržne mehanizme na način, ki nasprotuje javnemu interesu ter načelu svobodne in učinkovite konkurence. Podobno na podlagi podatkov, zbranih v letu 2005, ugotavlja tudi Evropska komisija. Liberalizacija svobodnih poklicev je zahteven in dolgotrajen proces. Pri spremembi notranje in poklicne zakonodaje je treba upoštevati predloge vseh interesnih skupin ter ovrednotiti učinke, ki jih spremembe zakonodaje lahko povzročijo na trgu.

Urad se zaveda pomena postopnosti sprememb ter širšega družbenega soglasja, zato namerava na področju liberalizacije svobodnih poklicev tudi v prihodnje delovati predvsem kot svetovalno in usklajevalno telo.

5.3 Zakonodajne dejavnosti

Urad je v letu 2006 analiziral pomanjkljivosti obstoječega ZPOMK, s katerimi se srečuje pri njegovi vsakdanji uporabi v praksi. Ena večjih težav dosedanje ureditve sta dva postopka, ki jih mora urad voditi pri ugotavljanju omejevalnih ravnanj (tj. prekrškovni in upravni postopek), saj gre prvič za podvajanje dela urada samega in drugič se lahko zoper odločbo, ki jo izda urad v vsakem od postopkov, vložijo pravno sredstvo pred različnimi sodišči. Urad se srečuje tudi s pomanjkanjem ukrepov (procesnih kazni, glob), ki bi jih lahko uporabil, da bi se zagotovilo sodelovanje strank in drugih udeležencev v postopku. Ne nazadnje tudi sama višina globe, ki jo lahko naloži po izvedenem prekrškovnem postopku, ne dosega ustrezno visoke ravni, ki bi zagotavljala odvračalni učinek. Analiziral je tudi odločbe sodnikov za prekrške in ugotovil, da prekrški povečini zastarajo, zaradi česar se je pokazala nujnost podaljšanja zastaralnih rokov.

Poleg tega je samo članstvo v Evropski uniji prineslo dodatne obveznosti, ki jih je treba spoštovati tudi pri pravu konkurence. Tako je treba ustrezno urediti sankcioniranje 81. in 82. člena Pogodbe o ES ter podrobneje določiti način sodelovanja med uradom in Komisijo ter uradom in nacionalnimi sodišči.

Pri koncentracijah bi bilo treba še ostreje ločiti postopkovni del glede na postopek omejevalnih ravnanj ter preučiti, ali je rok za prigrasitev koncentracij sploh še potreben. Tudi institut zavez ni dovolj določno urejen (ne postopkovno ne vsebinsko).

K večji preglednosti in učinkovitejšemu delu urada bi zagotovo pripomoglo tudi več podzakonskih predpisov, ki bi bili podjetjem in podjetniškimi združenjem opora pri sodelovanju v postopkih pred uradom in pri njihovem poslovanju.

5.4 Dejavnosti v okviru ECN

Evropsko konkurenčno omrežje (European Competition Network – ECN) je bilo ustanovljeno kot forum za sodelovanje med evropskimi konkurenčnimi organi pri uporabi 81. in 82. člena Pogodbe o ES. Cilj ECN je vzpostavitev učinkovitega pravnega okvira za izvajanje evropske konkurenčne zakonodaje, da bi bilo tako mogoče ukrepati proti podjetjem, ki pri svojem poslovnem delovanju na širšem evropskem trgu omejujejo konkurenco.

Evropska komisija in nacionalni konkurenčni organi posameznih držav članic EU v okviru ECN sodelujejo predvsem na teh področjih:

- izmenjava informacij o novih primerih kršitev ter o predvidenih odločbah,
- usklajevanje skupnih preiskav, kadar je to potrebno,
- medsebojno sodelovanje pri preiskovalnih dejanjih,
- izmenjava dokazov in drugih informacij ter
- razprave o vprašanih, ki so skupnega pomena.

V operativnih delovnih skupinah ECN strokovnjaki z različnih področij (bančništvo, zavarovalništvo, farmacija, trgovina, profesionalne storitve, zdravstvo, okolje, telekomunikacije) obravnavajo konkurenčne probleme v posameznih sektorjih, hkrati pa se s tem oblikujejo skupne rešitve. Tako ECN konkurenčnim organom omogoča neposredno izmenjavo izkušenj in s tem vzpostavljanja pravil najboljše prakse.

Urad dejavno sodeluje pri večini sektorski delovnih skupin, na področju izvajanja pa je v letu 2006 izdal prvo odločbo o kršitvi Pogodbe o ES (primer Slovak).

5.5 Mednarodne dejavnosti

Mednarodno tehnično sodelovanje je v preteklosti bistveno pripomoglo k hitrejšemu usposabljanju in s tem k večji učinkovitosti urada, zato je urad tudi v letu 2006 dejavno sodeloval pri različnih mednarodnih projektih. Pri tem je treba posebej poudariti njegovo vlogo pri projektu uvajanja konkurence na območju jugovzhodne Evrope, kjer je skupaj s TAIEX-om sodeloval pri usposabljanju strokovnjakov iz Črne gore.

Med pomembne mednarodne dejavnosti lahko prištevamo tudi sodelovanje v OECD-ju, v katerem ima urad status opazovalca v Odboru za konkurenco, in udeležbo v obliki predstavitve prakse urada na posameznih mednarodnih usposabljanjih, pri čemer je treba še posebej poudariti udeležbo na CRESSE (Competition and Regulation Economic Summer School for Executives) na Krfu julija 2006.

6 LETO 2007

V letu 2007 urad načrtuje obsežne spremembe področne zakonodaje. V prvi polovici leta bo tako noveliran obstoječi ZPOMK, da se odpravijo najhujše pomanjkljivosti (sankcioniranje kršitev 81. in 82. člena Pogodbe o ES, omejitev pravice do vpogleda v spis, varovanje vira informacij, podaljšanje zastaralnih rokov). Do konca leta pa je predvideno sprejetje novega zakona s področja varovanja konkurence, ki bo nadomestil ZPOMK. Novi zakon bo predvidoma spremenil organizacijo urada in natančneje opredelil postopek pred njim. Sprememba naj bi pripomogla k racionalizaciji dela urada in zagotovila učinkovitejše izvajanja pravil o varovanju konkurence.

Velik del dejavnosti urada v letu 2007 se bo tako nanašal na zakonodajno dejavnost. Obenem bo urad nemoteno opravljal druge naloge. V letu 2007 se bodo končali še nedokončani primeri ugotavljanja omejevalnih ravnanj, obseg priglašениh koncentracij pa se predvidoma tudi ne bo občutneje spremenili.

URAD RS ZA VARSTVO KONKURENCE – LETNO POROČILO 2006

Odločbe izdane v letu 2006						
Zap. št.	Datum izdaje odločbe	Stranke v postopku	Tip	Način začetka postopka	Odločitev	Opombe
1.	19.01.06	Zdravilišče Laško d.d./Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč g.i.z.	sklep podjetniškega združenja	Zahteva	Kršitev 5. člena v povezavi s 3. členom ZPOmK	Zoper odločbo je bil sprožen upravni spor; v prekrškovnem postopku z odločbo naložena globa; zoper odločbo o prekršku vložena zahteva za sodno varstvo.
2.	31.01.06	Zlata Moneta II d.d., Medaljon d.d., Probanka d.d., Probanka leasing Ljubljana d.o.o., Holding Trimo Investment d.d. + Trimo d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
3.	01.02.06	Jože Piano s.p./Gospodarska Zbornica Slovenije, Združenje za tisk in medije in Strokovno združenje založnikov in knjigotržcev Slovenije	sklep podjetniškega združenja	Zahteva	Kršitev 5. člena v povezavi s 3. členom ZPOmK	Zoper odločbo je bil sprožen upravni spor; v prekrškovnem postopku z odločbo naložena globa; zoper odločbo o prekršku vložena zahteva za sodno varstvo.
4.	02.02.06	Siemens Ag + Corporate Development Investment d.o.o.+ TVT Nova d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
5.	15.02.06	Iskra Avtoelektrika d.d. + Iskra d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
6.	17.02.06	Express-Interfacht Internationale Spedition GmbH, Intereuropa + Intereuropa FLG d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
7.	17.02.06	Delo d.d. + Salomon 2000 d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
8.	17.02.06	Titus International PLC + Lama d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
9.	28.02.06	Kolektor Group d.o.o. + LIV Postojna d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
10.	09.03.06	Maos d.o.o. + Iskra d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
11.	22.03.06	SCT d.d. + Merkur d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
12.	12.04.06	Telekom Slovenije d.d.	zloraba prevladujočega položaja	Zahteva	Zavrnitev predloga za izrek ničnosti	Zoper odločbo je bil sprožen upravni spor.
13.	03.05.06	PS Mercator d.d. + Era d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
14.	11.05.06	Henkel KGaA + Imperial Chemical Industries PLC	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
15.	23.05.06	Schefenacker AG + Alfred Engelmann Holding GmbH	koncentracija	Priglasitev	Koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK	
16.	09.06.06	Zvon Dva holding d.d. + Mladinska knjiga Založba d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
17.	03.07.06	Primorje Holding d.d., Vipa Holding d.d. + Primorje	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
18.	05.07.06	Merkur d.d. + Sava Trade d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
19.	11.07.06	Tušmobil d.o.o.+ WWI d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK	
20.	13.07.06	Primorje d.d. + GZL-GS d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
21.	13.07.06	Infond holding 2 d.d. + Alpina Žiri d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
22.	14.07.06	BASF Ag + Lanxess GmbH	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
23.	20.07.06	Barr Pharmaceuticals Inc. + Pliva d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	

URAD RS ZA VARSTVO KONKURENCE – LETNO POROČILO 2006

24.	23.08.06	Istrabenz d.d. + Golf Istra d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
25.	25.08.06	Salonit Anhovo d.d. + Sector Trade d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
26.	28.08.06	Siemens AG + Diagnostic Products Corporation	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
27.	01.09.06	Adriatica.net d.o.o. + Kompas d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
28.	06.09.06	Istrabenz d.d. + CGP d.d. + Primorje d.d.	koncentracija	Priglasitev	Koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK	
29.	07.09.06	Voestalpine Austria Draht GmbH + Drahtwerk und Stahlhandel Finsterwalde GmbH	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
30.	08.09.06	Pozavarovalnica Sava d.d. + Polis Osiguranje a.d.o.	koncentracija	Priglasitev	koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK	
31.	11.09.06	A&E International B.V. + TSP d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
32.	13.09.06	Gradis Skupina G d.d. + Gradis G1 d.d.	koncentracija	Priglasitev	Koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK	
33.	14.09.06	DZS MEDIJI d.o.o. + Dnevnik d.d.	koncentracija	Priglasitev	koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK	
34.	14.09.06	OBI d.o.o. + OBI trgovine (MG Market d.o.o.)	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
35.	18.09.06	Pozavarovalnica Sava d.d. + Dukagjini Kosovo	koncentracija	Priglasitev	Koncentracija ni podrejena določbam ZPOmK	
36.	19.09.06	Actavis Group hf + Pliva d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
37.	27.09.06	Pfizer Consumer Health Products + Glaxo Group Limited	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
38.	02.10.06	Salonit Anhovo d.d. + SCT d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
39.	04.10.06	Europlakat d.o.o.+ Metropolis Media d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	Zoper odločbo je bil sprožen upravni spor.
40.	13.10.06	Istrabenz d.d., Gorenje d.d. + Istrabenz Gorenje d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
41.	18.10.06	Thyssenkrupp Austria Beteligungs GmbH + DVG d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
42.	18.10.06	DDD d.o.o. Koper + ZZV Maribor	omejevalni sporazum	po uradni dolžnosti	Kršitev 5. člena ZPOmK	Zoper odločbo je bil sprožen upravni spor; v prekrškovnem postopku z odločbo naložena globa; zoper odločbo o prekršku vložena zahteva za sodno varstvo.
43.	26.10.06	Pekarna Blatnik d.o.o. + Mlinotest d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
44.	15.11.06	Združenje bank Slovenije, g.i.z.	sklep podjetniškega združenja	po uradni dolžnosti	Kršitev 5. člena v povezavi s 3. členom ZPOmK	Zoper odločbo je bil sprožen upravni spor.
45.	16.11.06	KD Holding d.d. + Deželna banka Slovenije d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
46.	21.11.06	SanPaolo IMI S.p.A.+ Banca Intesa S.p.A.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
47.	21.11.06	Istrabenz Gorenje d.o.o., GEN energija d.o.o. + GEN-I d.o.o.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
48.	22.11.06	Vektor d.o.o., Petin d.o.o. + Skupina Viator & Vektor d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	

URAD RS ZA VARSTVO KONKURENCE – LETNO POROČILO 2006

49.	27.11.06	UPC Telemach d.o.o.+ KRS Rotovž d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
50.	07.12.06	TGP Advisors IV, Inc, TGP Advisors V, Inc + Baxter Healthcare Corporation Transfusion Therapies	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
51.	14.12.06	NOVA KBM d.d.+ Infond ID 1 d.d.	koncentracija	Priglasitev	Soglasje	
52.	21.12.06	Interseroh d.o.o./ Stopak d.o.o.	zloraba prevladujočega položaja	Zahteva	Kršitev 10. člena ZPOmK in 82.člena Pogodbe ES	Zoper odločbo je bil sprožen upravni spor.